

Giới thiệu Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!! *qhi*

Truyện hay Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!! *qhi* của tác giả MollSerichestor là một trong số ít truyện teen hay nhất kể về tôi mới về nước được 1 tuần 2 ngày, ngày thứ ba là ngày tôi chuẩn bị đi học.

Mọi thứ đã được ba sắp xếp ổn thỏa, chỉ có một việc là -tôi phải sống ở KTX-

Nhận phòng 203 xong, tôi như thiên thần mất tím 2 ton ton chạy tìm nó.

Đương nhiên phải là KT-Nữ, nó nằm ở tầng hai.

Mở cửa tôi ngỡ ngàng, thốt lên: -"A"- *Qui*

Trích đoạn truyện online hay

Tôi đơ vài giây, oan gia ngõ hẹp quá!

Ben kéo nhanh tôi đến chỗ hán, mặt cười tươi như hoa mới nở.

Chạm mặt, tôi và hán im lặng. Ben phá tan bầu không khí âm đạm âm u này.

- "Ngồi đây được nh?"- Rồi ngồi luôn một mạch.

- "Ngồi đi Ry, đây nè!"- Ben bảo tôi ngồi xuống bên cạnh cậu ta.

Mà cảm giác có ai đang nhìn tôi ấy nhè! Nhột quá!

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!! *qhi** được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Bạn Cùng Phòng 203

Đó là một cô gái, tóc đen huyền dài ngang lưng, cặp mắt hút hồn đến nỗi mê người, môi mỏng, làn da trắng. Nhìn sơ qua, đại loại có thể nhận xét, cô ấy rất đẹp, đẹp một cách bí ẩn.

- "Chào!"- cô gái nhìn thấy tôi, mở giọng trước.

- "Ch . . . chào cậu, cậu cùng phòng với tôi sao?- Tôi ập a ập ứng như gà mắc tóc, cũng phải thôi . . . người trước mặt tôi thật . . . chói lóa a.

- "Đây là phòng của tôi rồi chứ!"- cô gái ngạc nhiên, đôi đồng tử hơi mở to.

- "A, tôi có số phòng . . ."- tôi mới vừa định lấy ra cho cô ấy xem, cô ta lại bảo :

- "A, chắc hết phòng đây, vậy cậu ở đây đi, vô phương, cậu bây giờ nếu không ở đây vậy không phải chỗ ngủ cũng không có?! "

- "...."

- "Học sinh mới, cho xin cái tên chứ nh?"- cô ấy hơi nhếch môi . . .

- "A, tôi tên Ry Kawasen, cứ gọi là Ry là được, còn cậu? "- Lạ thật nh, cô ấy biết mình là học sinh mới à?!

- "Henri Kenwa, hân hạnh!"- Henri cười, đồng thời đứng lên đi đến chỗ tôi, giọng đều đều: - "Cậu cứ sắp xếp đồ, còn lịch học, tôi sẽ đưa. Nhớ, chiều nay có tiết! "

.

-Lời tác giả-

Lớp 10A3

- "Yo, Henri ! "

- "Chào class! "- Henri cười cười, tay vẫy vẫy với lớp mình.

- "Hây, ai đây?"- Bạn thân của Henri - Ben Kata- nhón người khi thấy có người đứng đằng sau.

- "Học sinh mới " - Henri liếc mắt, tránh qua một bên.

- "Xinh nhĩ, cậu tên gì? " - Ben mắt sáng loá khi nhìn thấy Ry.

- "Ry . . .Ry Kawasen! - lại áp a áp ứng.

- "Chào cậu, mình tên Ben Kata, cứ gọi Ben hoặc Ben Ben nhé !"- Ben bắt tay Ry, cười thật tươi.

- "Vâng! "

- "Xong rồi thì vào lớp, ra mắt cả lớp đi !- Henri kéo Ry vào trong.

* Lời của Ry *

A, Henri kéo tôi vào lớp, thật bất ngờ cái lớp như . . . cái chợ công cộng vậy. Trường học nổi tiếng, thử bảo có tồn tại lớp học như vậy đi?!

Tôi đứng trên bục, hít lấy hơi, thu hết can đảm.

- "Tôi tên Ry Kawasen, du học sinh từ Ý, mong sự giúp đỡ nhiệt tình từ các bạn! "

Cả lớp ban đầu còn ồn ào, bây giờ . . . càng ồn hơn. Chẳng ai chú ý đến tôi hay họ cố tình không chú ý.?

Tôi cuối đầu xuống nhìn hai bàn chân của mình, bỗng, tiếng đập bàn cái "rầm".

- "Này, chú ý lên đây một chút! "

Giọng này . . . !!!

Qhĩ

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Con Trai?! Nà Ní?

Tông giọng này . . . là Henri !

Cả lớp im phăng phắc, tôi ngỡ ngàng, cô ấy là ai mà lại có uy quyền như vậy ?! Có khi có thể là một . . . cô giáo. Đại loại vậy, haha.

- "Chuyện gì vậy Henri ?" Một người trong lớp lên tiếng hỏi.

- "New friend !"- nhả ra hai từ, Henri ngược mặt sang tôi: - "Không giới thiệu?".

- "Đã giới thiệu !" tôi thả hơi dài, lại cuối đầu.

- "Đây là Ry Kawasen, du học sinh! "- Henri giọng lạnh nhạt nói với cả lớp.

Ở dưới xì xầm to nhỏ, tôi đứng mà trong lòng chập chùng. Thấy tôi như vậy, Henri nắm cổ tay tôi tôi xuống cái bàn phía cuối lớp.

Cả lớp thần sắc giờ đây bất ổn định . . . tôi cảm nhận như vậy đây !

Tới chỗ, Henri ấn tôi xuống, giọng nhẹ - "Ngồi ở đây ."- Rồi ngồi xuống kế bên tôi.

Không khí bây giờ thật là khó tả, (lười tả =)) tôi như trung gian giữa cả lớp và Henri vậy.

Nhìn đi cũng nhìn lại, lớp này không mặc đồng phục, trong khi đó lớp khác lại có. Ngộ thật !!

Như đoán ra được ý tôi, Henri lười nhác nói : -" Đây là lớp cá biệt . . . nhưng nhân tố ở đây học rất chuẩn, ngoài tôi thôi !"

Tôi mở to hai con ngươi, *lớp cá biệt ?!* Đừng đùa!!

- "Thật . . . ?" - Tôi cố lẩm mớ mớ miệng được. Ôi cơ quai hàm của tôi . . . cứng đơ rồi.

- "Ồ" - nói xong, nằm xuống bàn, quay mặt qua cửa sổ.

- "Hey, Ry lại đây! " - Ben nói nhỏ với tôi, cứ như sợ Henri biết vậy.

Tôi đi lại, phía cửa lớp, cả lớp thấy tôi, quay quanh một cách nghệt thờ . . . Chuyện gì vậy ?

- "Cậu là bạn thân của Henri sao?" - Ben hỏi tôi, các bạn nghe vậy cũng nhón nhào hỏi.

- "Vậy cậu là thanh mai trúc mã với cậu ấy à ?"

Hay . . .

- "Tại sao cậu ấy lại thân thiết với cậu như vậy?"

Hoặc . . .

- "Cậu đã làm gì Henri sao, sao cậu ấy lại có thể cư xử như vậy?"

Một loạt câu hỏi bay vòng vo quay đầu tôi, tai tôi có nhét những câu hỏi quá thể vào, nhưng nó lại cứ bung bung ra, chứa nhiều câu hỏi lăm rỏi bao gồm cả . . . có thể tưởng tượng ra không, tôi biết trí tưởng tượng của các bạn rất phóng khoáng a.

- "Từ từ nào !" - Tôi đánh tay thành chữ X, như thể hiện cho sự im lặng. Khi mọi thứ im hơi lặng tiếng, tôi mới mở miệng :

- "Tôi là bạn cùng phòng !"

Tất cả mọi người ở đây ngỡ ngàng, có đứa lại ngã xuống đất, có đứa ôm mặt khóc, đứa trợn ngược hai mắt, bla bla . . .

Cái thể loại gì vậy trời? Tuồng kịch hay phim cổ điển thế!

- "Nhưng . . . tại sao . . . cậu có thể ở chung được chứ ! Henri là con trai mà! " - giọng của một bạn nữ hình như bị ức quá mới lên tiếng.

- "Sao lại không ở được . . . cậu ta . . ."

Ể!? Henri là con trai sao ?! Nà nì? Rì lỉ?

. . .

Qhì

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Ưc Chế

Tôi cứng đờ người, Henri . . . con trai . . . là con trai? (khoa học đã chứng minh, con trai ta là con trai đó, gái à!)

- "À tớ biết rồi, trong trường này ai cũng biết đến Henri là học sinh nổi trội và rất cá biệt, đến khi cậu ta đánh nhau với trường khác sau khi trường xây kí túc và các cửa hàng khác* thì đã dành riêng một phòng cho cậu ấy . . ."- Ben tuân hơi dài, ngưng một chút lại nói tiếp :

- "Phòng trường hợp cậu ta nổi khùng đánh luôn cả bạn ở cùng, . . ." nói đến đây, tôi ngắt quãng của Ben.

- " Nhưng đó là kí túc xá nữ !! "

- " Phải, vì cậu ta lại muốn ở kí túc xá nữ . . còn nguyên nhân, xin lỗi tôi không nói được "- Ben thở dài song tôi lại hỏi :- " Vậy tại sao cậu ta lại . . . cho tôi ở cùng phòng?"

Đó là thắc mắc của tôi! Duy nhất một cái đó.

- " Chắc là do . . . cậu là người đặc biệt chăng?" Ben vuốt cằm dăm chiêu.

- " Không phải là người đặc biệt, vì cô ấy là người không biết đến Henri này !

*các cửa hàng bao gồm: thời trang, siêu thị mini, tiệm làm tóc, spa, vâng vâng . . . Vì ở trường này, các thầy cô đã thống nhất với nhau, xây đầy đủ tiện nghi từ nhỏ tới bé, phòng khi các học sinh muốn ra ngoài mua đồ, thừa dịp, lại gây náo loạn. (very rich :))

. . .

Im lặng, cầm nín, run rẩy.

3 từ sắc thái do tôi trình bày để diễn tả tâm trạng của cả lớp . . . trong đó . . . có tôi.

- " Vì Ry không biết tôi dù tôi có bảo thủ với ai, thì cô ấy cũng chẳng nói gì. Bởi vì trong mắt của Ry, tôi là . . . con gái! "- Hấn nhếch môi cười, ánh mắt mọi người dồn về phía tôi đến kì lạ.

Ôi trên, bây giờ tới lớp khác cũng tham gia sao?

- " Phải, cậu ấy để tóc rất dài!"- Tôi thờ mạnh nói.

- " Cậu không để ý đến tông giọng của cậu ta sao, do không dùng kính ngữ nên khó phân biệt, nhưng tông giọng của cậu ấy rất giống con trai mà nhỉ?- Ben hỏi tôi, kèm theo đó là nụ cười nhẹ.

- " Ushii, với lại, nhìn sơ qua thì rất giống con gái nha! "- tôi vuốt cằm, mắt khảo sát từ trên xuống dưới của hấn. Miệng chẹp chẹp.

Hấn hỏi nhếch môi :- " Vậy là từ lúc đầu, cậu chỉ nhìn sơ thôi sao?" Từng chữ từng câu hấn bước lại gần tôi. Hấn bước tôi lùi, tiến thoái lưỡng nan.

- "Không . . . sự thật không phải vậy chỉ là . . .cậu lung linh đến lỏng lẻo làm chói mắt tôi!"- tôi ngược nhìn hấn, im re, cảm xúc thật bất ổn định.

Tôi bước đường cùng, tôi đã đụng vách tường rồi, hấn càng ngày càng gần, 4 cm . . .3cm . . .2cm . . . 1cm . . .1cm rồi kìa !!

Oa, oa ức . . .ta ức chế quá !!!

- " Đây . . . này gần . . . quá rồi kìa!"- tôi nhắm mắt nhắm mũi hét lên.

Ồ?! Sao không ai giúp thế kia, này ! Mọi người đứng làm cảnh sao? Giúp tôi với, help me!

- " Gần thì sao, mọi khía cạnh của tôi cậu thấy hết rồi chứ ? Nếu không rõ, gần một chút nữa nhé? "- hấn cười khẩy, lộ ra răng khuyển rất duyên, vừa nói hấn lại rút ngắn khoảng cách.

Nhìn kĩ thì thật đẹp trai a. (con gái, giỏi thật, tự do mơ mộng trong mọi hoàn cảnh nhỉ, biết chọn thời lăm=)).

- " Hơ?! Biến thái! Vô liêm sỉ! Max rõ rồi, dừng gần nữa, a a a"- tôi đẩy hấn ra, quát ầm lên.

Chết bà!!

Ngược nhìn hấn, khuôn mặt anh tuấn kia để ra vài vết đen rồi, chuẩn bị kế hoạch tẩu thoát !!!

Qhí

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *ghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ngủ Chung Phòng

Nhìn vậy thôi, nhưng không biết hần ta có tức hay không, khuôn mặt đẹp để sao mà ít biểu lộ phải biết.

Tôi hơi chuẩn bị tác phong sẵn sàng chạy bất cứ lúc nào, nói gì thì nói đứng mất gần 2 phút mấy rồi, sao im hơi lặng tiếng quá.

Reng !!!~

Một hồi chuông dài, đó là tiết tiếp theo, tiết Lịch sử, cái tiết mà tôi phải học những tấm thân cứu nước, những cái sự hi sinh của nhân loại và niềm tự hào của nhân dân . . . Tôi dị ứng với cái môn này, một trong cái môn mà tôi suốt bao năm qua học hành khôn khổ, đã tìm hiểu ra được môn Lịch Sử là một trong các môn có biện pháp ru ngủ đặc hiệu nhất.

Nhưng giờ đây, ta lại thấy cảm kích người như vậy, vị cứu tinh của ta ngay chính thời điểm này.

Tôi bước vào nhẹ nhàng, hần còn chần chừ ở đó, dính keo dán sắt dưới chân hay sao á?! Không nhúc nhích đến một đầu ngón tay.

Đẹp và tỉnh dừ luôn!

Gần tới cửa lớp, tôi phóng nhanh hết tốc độ. Nhắm mắt mũi mà chạy. Người ta bảo chạy giặc, còn tôi, thì chạy đồng bào!

Tường may mắn thoát nạn, không ngờ chỗ hần và tôi ngồi sát nhau . . . Phải ha, lúc vào đây, hần đã đặt cho mình cái quyền quản lí chuyện ngoại bộ của tôi.

Vậy mà ngu ngốc không nghĩ ra, cái sự im lặng dễ sợ đó và cái đứng im không nhúc nhích của hần đã chứng minh câu "quân tử trả thù mười năm chưa muộn"

Hần đã ngồi xuống bên tôi rồi, bây giờ là sự mong đợi của tôi mong bà giáo viên vào lẹ lẹ giùm. Giờ mới ngộ nhận ha, cái mình ghét lâu lâu lại phải mong chờ tới nó. Như vị cứu tinh vĩ đại !

Ngày đầu tiên vào lớp thật hù chết người.

. . .

Phòng 203

"Này ! Tại . . . tại sao chỉ có . . . một cái giường ?!"- tay tôi lấp bắp chỉ vào cái giường kingsize màu đen kia, đừng bảo hai người lại ngủ chung một cái giường đi?

Hần ta thì nhàn nhạt, mặt chẳng có một tí xú gọi là cảm xúc. Hần sinh ra trong tầng băng Nam cực hay sao? Tỉnh làm soái ca sao? Mơ tưởng hoang đường thật! Nhưng . . . cũng có thể a.

[con trai ta về sao là soái ca của nhà người đấy, cứ ở đó mà chê lên chê xuống đi, chẳng biết hưởng thụ một tí. :))]

"Do tôi là con trai nên tôi có quyền nằm trên giường, cậu thì ở dưới giường đi!"- hần vừa nói, vừa thả mình xuống giường, mắt nhắm hờ.

Cái quyền vớ vẩn này ở đâu ra vậy?

"Cậu không ra lảng một tí được à?"- tôi nhăn mặt, dù gì cũng là phận nữ nhi. Đáng lẽ hần cũng nên "khí phách anh hùng" một lần hay sao?

"Tôi không thích lảng cũng chẳng có khái niệm nào về nó cả!"

WTF?! Nói chuyện với hần thật muốn chửi bậy!!

Rồi rồi, bà đây không chanh chấp với những kẻ cao hơn bà hay đẹp hơn bà cũng hay học giỏi hơn bà. Bà không chấp! Không chấp! Ta chỉ hờn . . . hức. Hồng nhan bạc phận mà.

Khi tám xong, đã là 9h45', giờ đi Thái Lan của tôi đang gần kề. Lau khô tóc, tôi trải nệm, lấy mền và gối để xuống. 1

Chỗ tôi ngủ đối diện với giường hần, hần ngủ xoay mặt qua tôi, chắc. Chưa bao giờ ngủ cùng phòng với con trai mà trai đẹp nữa kia! Ai bảo không hề hộp và lo sợ đi?!

Ngắm nghĩ lại, từ đầu đến đuôi hần cũng giúp tôi cũng không ít mà cũng không nhiều, vậy đấy, được gọi là vừa đủ đi. Cũng tốt không đến nỗi tệ!

Tôi nhìn hần, chắc hần đã ngủ rồi, dù tóc dài hay ngắn, hần vẫn đẹp lộng lộng luôn.

Ushii, con nhà người ta, trai nhà người ta, cứ mà ngắm hoài. Ta nguyên rửa người cái tật mê trai chẳng chịu bỏ. Hừ hừ.

Ngủ nào!!!

Qh

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *ghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Trả Bài Thay!

Tiếng chim líu lo, ánh sáng nhẹ nhàng chiếu xuyên qua tấm màn trắng, toát lên vẻ ấm áp hiền hòa cho căn phòng.

Tôi ngồi trên sofa mắt lơ mơ, mặt thì đơ đơ, đại loại là chưa tỉnh ngủ. Cái đánh thức có đức của hấn, đã phá vỡ giấc mơ đẹp của người ta.

20 phút trước

"- Dậy! Trễ rồi kìa! Con gái gì mà . . . ý tứ đã ném đi đâu hết rồi! Cứ cái thế này thì khó mà cưới chồng, chỉ có ế!"

Đấy, sáng sớm, mây xanh trong lành, hấn cứ chia dao , nhạo báng tôi thì mới vừa lòng. Những từ hấn nói cứ như móc mồm người ta vậy, như cái đồng hồ báo thức. Cứ lải nhải mãi thôi!

Bực mình, tôi ngồi dậy quát lên: "- Này, chỉ có 6h12', 6h45' mới bắt đầu tiết học, gì mà lo xa ! Và đẹp luôn và ngay cái tính thích luyên thuyên của cậu đi. Máy người phụ nữ không yêu những kẻ *bánh bèo* như cậu đâu!"

[Về sao có đứu yêu đấu :))]

Xong, hấn mặt lạnh tanh, xách cặp đi một hơi. Có thể giết người bằng cái âm khí sắt đá của hấn đấy ! Có thể mướn làm vệ sĩ được đấy !

[Không lâu, có đứu sở hữu vệ sĩ free đấu :))]

20 phút sau

Giờ thì thế này này, 6h35 rồi, tôi còn 10' nữa. Mau mau tiến hành.

. . .

"- Các em chuẩn bị cho tiết học hôm nay như thế nào?"- tiếng cô giáo chủ nhiệm lãnh lút vang lên.

"- Very good"- Cả lớp tôi cười hề hề, mặc dù chẳng có ma nào làm bài tập nhưng vẫn đoàn kết với nhau, yêu thương của lớp chúng tôi nằm trọn trong hai từ "bao che".

"- Vậy chúng ta lên trả bài nhé?"- Cô mỉm cười tươi rói, nói toẹt ra là cô không phải không biết cả lớp chúng tôi không làm bài, cô biết chúng tôi nói dối nhưng lại muốn bị lừa để có thể nói ra câu "ngàn năm vẫn còn lưu giữ " kia.

"- . . ."

"- Cô mời?"- Tiếng cô giáo "mời gọi" chúng tôi. Thần linh ở trên cao hãy phù hộ cho chúng con.

Im lặng . . .

"- Vậy cô gọi tên nhé?"-

Chết rồi, chết rồi!

"- Hôm nay ngày mấy nhĩ?"- Cô hỏi lớp trưởng.

"- Dạ, ngày 23!"-

"- Ai số báo danh 23, bước lên!"-

Bằng ! Bằng! Bằng!

Là . . . là tôi đấy! Hức hức! Xui vậy trên!

Mặt tôi tái mét, xanh lè, môi mấp máy không thốt được tiếng nào. Ruột ran lộn lên hết.

Số xui! Số xui! Số đen đui!

Tôi đứng lên, vừa định ra khỏi bàn, thì có một cánh tay nắm lấy tay tôi. Dứt mạnh xuống, tôi yên vị chỗ cũ.

"Thưa cô, chân bạn Ry đau để em thay bạn ấy trả bài được không?"- Thằng bạn kể bên tôi đột nhiên mở miệng, mặt cười tươi rói với cô giáo.

"Úm. . . được rồi, mời em"- Cô suy nghĩ một lát, rồi cười gian mới bảo hấn ta trả bài.

15 phút sau.

"Rồi bắt đầu tiết học!"

Hấn bước xuống bàn, cười tươi với tôi. Tôi cũng cười lại, sẵn tiện mở giọng cảm ơn:

"Ben, cảm ơn cậu, nhờ cậu mà tôi thoát khỏi cái con điểm tròn tròn đó đấy !"-

"Không gì, không gì, chuyện đương nhiên. Nhìn bà thừa biết là không thuộc bài rồi!"- Ben ngồi xuống bên tôi, cười cười nói.

"Mà này, cậu không thấy Henri đâu hả?"- Ben nghiêng đầu hỏi tôi.

"Chả biết, tôi không quan tâm!"

"Oh!"-

. Reng !

"Hey ra chơi rồi đi ăn không?"- tôi quay qua nói với Ben, tiếp:-" Sẵn tiện tôi cũng muốn cảm ơn cậu, trả không vậy đâu được !"

"Thôi không c . . . "-

"Cần! Cần đấy!"- Chưa đợi cậu ta nói xong tôi đã nhảy vào.

"Đừng khiếm tốn a!"-

Tôi và Ben xuống canteen, trên hành lang dài, nhiều người chen nhau mua đồ ăn. Nhìn xung quanh, tôi dừng lại ở cặp bạn thân nữ kia! Họ thân thiết với nhau nên tôi đoán bừa là bạn thân!

Tôi cũng có một người bạn, mà nó sống ở nửa vòng trái đất ấy. Hiếm khi được gặp.

Mà học ở trường này, hiện tại và ngay bây giờ tôi chỉ có 2 người bạn, mà toàn là trai đẹp không!

Haha, bỗng cô nương nhìn vậy mà có phước nhé! Xét về mặt thực tế ta cũng không làm gì sai hay làm điều gì cho nhân chúng ghét ta.

Vậy là yên bình mãi mãi! Không ai nói, không ai bàn luận cũng không ai phán xét con người ta thế nào, ra sao! Không phải mọi thứ quá ổn định đi?!

Chìm đắm trong dòng suy nghĩ dài lòn thò nhờ tiếng nói của Ben mới thoát ra được.

"Kìa, có chỗ rồi!"-

Tôi nhìn theo tay cậu ta chỉ, đó là một cái bàn gần cửa sổ, tránh tầm nhìn, ý là không ai để ý.

Mà còn có người ở đó! Thân ảnh này không lạ! Nhìn kĩ chút nào . . . kĩ chút. . .

A. . . Henri . . . là hấn!!!

. . .

Qhì

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Thích . . .?!

Tôi đơ vài giây, oan gia ngộ hẹp quá!

Ben kéo nhanh tôi đến chỗ hắn, mặt cười tươi như hoa mới nở.

Chạm mặt, tôi và hắn im lặng. Ben phá tan bầu không khí ảm đạm âm u này.

"Ngồi đây được nhĩ?"- Rồi ngồi luôn một mạch.

"Ngồi đi Ry, đây nè!"- Ben bảo tôi ngồi xuống bên cạnh cậu ta.

Mà cảm giác có ai đang nhìn tôi ấy nhỉ! Nhột quá!

Tôi quay đầu theo cảm nhận. Quéo queo quèo, là hắn, nhìn tôi làm gì nhĩ? Soi gì cứ soi, trên người tôi không có chứa đồ gì của hắn. Chân chính! Chân chính!

"Cậu ăn gì để tôi đi mua, hôm nay tôi đãi cậu!"- tôi cười nói với Ben, bơ đi pho tượng kia đang nhìn mình.

"À, thật sự không cần mà!"- Lại khiêm tốn.

"Vậy thôi, vậy tôi đi mua đồ ăn đây!"- tôi lon ton chạy đi, tôi không phải là người thích ép buộc mà tại vì lòng man on người ta không trả cảm thấy rất khó chịu. Nên vậy mua một lon nước cho cậu ta.

. . .

Cô ta làm gì mà đi chung với Ben thế? Còn cười cười nói nói. Thật bức bối! Mà mình bị gì nhĩ? Xẹp não sao?

Ushii, cô ta đúng là hắc ám!

Tối hôm qua tôi thức trắng đêm, không ngủ được một giây phút nào.

Không quen ngủ chung với con gái, tôi xoay mặt qua đối diện với gương mặt ngái ngủ kia. Không phải tôi không galăng mà vì tôi muốn chọc cô ta, tôi nghĩ cô ta sẽ chấp tất cả để giành cái giường. Không ngờ lại gây thơ ngủ ở dưới như vậy!

Nhìn gương mặt kia ngủ mà lòng tôi cứ . . . sao sao ấy! Bỗng đâu dòng chữ hiện ra trong suy nghĩ của tôi "cô ta dễ thương nhĩ"

Gì vậy trời?! Tôi là người đa nhân cách hay sao? Tự nhiên khen cô ta dễ thương gọn hơ à.

Haizz, ngủ ngủ đi chứ! Thế là tôi nhìn mặt trắng tròn tròn to to đến lúc nó mờ hẳn đi.

Sáng ra, tôi có lòng gọi cô ta dậy, vậy mà cô ta tạt cho tôi gáo nước lạnh. Con gái đánh đá chẳng thẳng nào thích đâu, hàng chi vẫn theo *chủ nghĩa độc thân*! Tội! tội!

Con buồn ngủ ập đến, phải kiểm chỗ nào nhắm mắt một chút. Thế là tôi tiến hành ngay.

Sau khi tôi quất một giấc ngon lành, bụng rào rào kêu hiền nhiên lót bụng rồi.

Tôi chọn bàn cạnh cửa sổ, nơi đó rất ản dật đi. Không gây chú ý.

Bỗng, tôi thấy Ry, đang cười nói vui vẻ với Ben, dù gì ở đây cô ấy cũng có 2 đứa tôi là bạn không ít không nhiều. Tôi cũng không nói gì. Nhưng trong lòng thấy sao sao ấy. Cái cảm giác đó lại lặp lại.

Khó chịu, bức mình hay bồn chồn?! Vì cái gì?!

Rồi Ben thấy tôi, ánh mắt nó sáng như đèn pha ô tô. Hỏi cho có lệ rồi ngồi luôn. Tôi có thằng bạn như thế này, từ bao giờ?

Tôi nhìn Ry, cô ấy không đẹp, không lộng lẫy hay quyến rũ! Rất nhỏ con và vừa tầm mắt ưa nhìn. Ở khía cạnh nào cũng thấy rất ngây thơ trong sáng và trẻ con. Thoạt nhìn Ry rất linh hoạt, hòa đồng, nhưng sâu vào lòng, có chắc sẽ trẻ con giống như bên ngoài?

Đó là nhận xét thật lòng của tôi, không châm biếm hay móc méo gì! Tôi có cảm giác . . . Ry rất có nhiều nỗi buồn đi?

Nhưng, tôi thắc mắc, tại sao cô ta lại mua đồ ăn cho Ben? Không lẽ . . . Ry . . . thích Ben?

Qhĩ

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bóng Chuyền, Muốn Đi Xem!

Tôi về bàn khi đã mua đồ xong, ngồi xuống bên cạnh Ben. Đừng hỏi tôi vì sao tôi ngồi bên Ben mà không phải là hấn, vì tôi biết các bạn biết sự việc là như thế nào. Tôi chẳng ưa hấn.

Mà dù gì, Ben là người tôi có thể nói là thân hơn tăng băng đi động kia. Không phải hấn không cười, mà là cười rất ít, chỉ một cái nhếch môi, hay cười khẩy.

Nhưng mà . . . đủ làm cho mấy bạn gái chết mệt đi. Nếu Ben là bạch mã hoàng tử thì Henri là ngược lại.

Hấn chăm chú vào cái điện thoại, không mần tới không gian xung quanh cũng như không mần tới tôi và Ben. Tôi cũng không báo gì, chỉ đưa Ben lon nước ngọt mà tôi đã mua và ăn khẩu phần ăn của tôi.

5 phút sau

"Ê, Henri, phải này có một trận đấu bóng chuyền với trường Kaha ?"- Tôi ngước mặt lên khi nghe Ben hỏi hấn.

"Ừ"- vẫn chơi game.

"Mày không tập?"- Ben cắn ống hút, giờ mới biết cậu ta có nhiều điểm giống tôi. Bạn cọt, bạn cọt đây rồi!

"Chiều"-

"Tập bóng chuyền?"- Tôi ngậm một mớ đồ ăn trong miệng, cố lăm mớ tạo thành một câu hoàn chỉnh -" Cậu có tập?"-

"Có chứ, tôi với nó là một cặp hoàn hảo đấy a!"- Ben nháy mắt, cười với tôi.

"Oh, vậy tôi đi coi được không?"- Dù gì tôi cũng thích môn đó, nếu có cho nữ thì tôi dễ đăng kí lập tức.

"Tất nhiên được, tôi mong bà lại lăm nga"- Ben cười nở như hoa.

. . .

Phòng 203

// Cách //

Người đó thả mình trên giường, bực bội nhũu mải nhìn trần nhà. Đôi đồng tử lạnh bây giờ lại chứa nhiều tia phức tạp. Biểu cảm chẳng thoải mái, cứ bậm môi rồi lại nhăn mặt.

Người ta bảo ngủ có thể quên được sự việc hiện tại mà đôi lúc tỉnh dậy mình có thể quên đi sự việc đó.

. . .

// Cách //

Khi học xong tiết cuối, tôi trở về phòng, thờ dãi đặt cặp xuống bàn học. Haizz, như Ben nói, phòng này lúc đầu chỉ dành riêng cho hấn, dù đến sao hay trước đều cũng không khác . . . thật không hiểu vì sao tôi lại được ở đây?

Chỉ có một cái bàn học, một cái tủ áo, nhà vệ sinh . . . cái gì cũng chỉ một nhưng người ở là hai.

Thật nhảm nhí!

Tôi thờ dãi, chắc do số phận, này giờ không bận tâm đến cái cục nằm dài thồn lòn đằng kia nha, chắc là ngủ nên không dám chọt tôi. Do hấn có thói quen, dám chọt bạn cùng phòng. Không nói thì cũng uống, đúng là tên bệnh hoạn.

Tôi vào nhà vệ sinh để tắm, mắc công khi hấn ta thức tôi phải đánh lộn với hấn, ầu đã đồng bào không cùng giới tính . . .

Tôi tắm xong, bước ra, vẫn thấy hấn ngủ, con trai gì mà . . . chẹp chẹp . . .

Mới đây đã 2h03' rồi, còn 27' là hấn ta tập bóng chuyền, giờ này còn ngủ.

À mà, lúc ngủ hấn ta đẹp trai hết hồn luôn, hình như đây là lần thứ hai tôi ngắm hấn ngủ (tật mê trai néo bỏ :))

Xùi, mặt đẹp thì đẹp nhưng gốc người chả đẹp tí nào, hừ hừ. Ghen tị, thật đáng ghen tị a.

- "Nhìn đủ rồi nhì?"- Hấn bật dậy, nhìn tôi khinh bỉ- "Ờ, tép nước bọt lại đi!"

- "Gì cơ?"- tôi ngó người nhìn hấn.

Hồi lâu, tôi mới tiếp thu được những lời hấn nói một cách rõ ràng nhất. Mặt tôi ửng đỏ, không phải ngại, mà là giận, hừ hấn nghĩ hấn là ai. Ngang nhiên tự tin phong mình là đẹp, cái vẻ đẹp đó nghĩ sao mà tôi chầy... thôi bỏ đi!

- "Này, đừng tự cao, chỉ là... chỉ là..."- Chắc, tôi lại thế. Tại vì hấn chứ, cứ nhìn nhìn như câu nói của tôi đây là "biện minh" ấy. Ta cóc thèm giải thích, mấc công lại chổng chất thêm hiểu lầm.

Hấn ta nhìn tôi cười cười, đứng dậy vào phòng vệ sinh, còn để lại câu nói như tôi là con mù đường ấy: Ở đó chờ tôi, cậu chả biết đường đâu mà đi, nhìn mặt cậu ngu ngơ quá chắc gì tìm được đường đến CLB, đường đi lên KTX cậu còn không biết nữa mà.

Thế đấy, ừ thì... bà mù đường. Mà này, những người như tôi cứ nghĩ Trái Đất hình tròn, chỉ cần đi thẳng thì sẽ quay lại đích xuất phát ban đầu chỉ là thời gian ngắn hay dài ra sao thôi.

...

Qhì

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Tiểu Cà Rốt? Biệt Danh Mới!

Hừ!

Xem kia, hấn đi nhanh hơn dòng điện nữa, thật ác nha, hai bước của hấn với một bước của tôi hỏi thử ai bị bỏ lại phía sau đây? Ba bước của hấn bằng với hai bước chạy của tôi. Thật là chân dài nên mới khoe khoang như vậy!

- "Này, tên kia đợi một chút chết hả?! Đồ nào mịn!"- tôi hết hơi mới thét lên, hấn đi như chạy đua với giây đồng hồ vậy.

Hấn dừng lại, quay đầu, nhìn từ dưới lên trên song nói một câu như tát cho tôi gáo nước lạnh, vậy là chiều về tôi khỏi cần tắm!

- "Lùn như cà rốt vậy!"-

Đệch, có ai lại đi so sánh người với đồ ăn, rau củ quả không? Lùn như cà rốt?! Cứ như là lùn hơn con vịt nữa cơ đấy! *vì cà rốt khi trồng nó nằm sâu trong lòng đất, dưới chân con vịt...-.*

- "Hừ, lùn thì sao, còn hơn kẻ cao đi nghênh nghênh lên trời, còn không tính đi không nhìn xuống dưới, đập phân bò, phân chó, ... mà ngoài ra còn tẹo cổ nữa nha!"

Hắc hắc, nhìn mặt hấn ta xem, như con tắc kè có nhiều sắc màu ấy, thay đổi liên hồi!!

Dám nhón với bà, liệu hồn nha con trai!

Hấn không nói gì, mặt vô cảm, cũng từ đó mà đi chậm lại. Ít phút sau, chúng tôi đã có mặt tại đây, CLB bóng chuyền!

Tôi ngạc nhiên, nó thật lớn nga, hoành tráng nữa. Tôi vỡ mộng khi câu nói của hấn như cây búa đập tan giấc mộng đẹp!

Giờ câu nói đó cứ bay vèo vèo trong đầu tôi, chưa tiêu hóa hết được.

"Cà rốt lùn như cô mà cũng mơ mộng tới tập bóng chuyền à?! Bỏ đi tiểu cà rốt, kiếm cái gì khác mà đam mê đi ha!"

" . . "- thật muốn chửi bậy!!

Nhìn hấn chạy vào sân, tôi ngẫm nghĩ hình như thiếu cái gì đó, thiếu . . . Ben! Ben, cậu ta đâu biệt tâm!

Ồ, dù gì cũng không quan trọng, đây chỉ là tập dợt, không ngắn thì dài, ngày mai chiều mới thi. Chắc có lẽ cậu ta sáng mai mới tập!

Tôi đi thẳng lên khán đài, giờ thi đã có nhiều người. Chỉ là tập dợt thôi mà nhiều đến vậy không biết thi chính thức như thế nào! Lúc đó, mập mờ có thể đoán ra có kẻ đứng người ngồi!

Hấn có nhiều người hâm mộ lắm nha, nói thật đa số bạn gái ở đây bao gồm cả học sinh dưới và trên khối, có luôn những món đồ tặng kèm cho Henri!

Tôi chep miệng, thi đẹp vậy đó, mà bên trong thì không từ nào diễn tả nổi . . . về ý xấu đó, đừng nghĩ hấn cái gì cũng tốt, cũng đẹp. Hừ, tên chết bầm!

Vài phút trước, hấn còn cả gan đặt biệt danh cho tôi, gì mà . . . tiểu cà rốt chứ! Thử nói lại lần thứ hai xem, tôi đánh vỡ mồm hấn đấy !

. . .

Qhĩ

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Plant!

Tối phần giải lao của hai đội, tôi vội chạy xuống dưới, do khán đài nghẹt người thật khó mà ra ngoài! Tối nôi, tôi thấy hấn đang tu trai nước ờng ọc, tóc và phần lưng đều do mồ hôi làm ướt. Khán giả thì cứ hú hét không thôi. Sở thú đáng cấp sao?

"Tôi không thấy Ben?"- tôi liếc mắt về phía hấn, nghe xong hấn cười khẩy, ánh mắt thâm trầm.

"Bà . . .lo cho Ben?"-

"Tất nhiên, không thấy thì tôi hỏi thôi! "- biểu hiện của hấn lạ thật, thì là bạn chỉ ít phải hỏi vài câu chứ.

"Bà tự đi tìm đi!"- mặt hấn có vài vệt đen, thần thái rất u ám khi bước ra sân.

Gi? Tôi mà tìm được thì cóc thêm hỏi cậu ta, tôi không có số điện thoại ngoài ra tôi còn mù đường! Hấn chẳng phải nói tôi mù phương hướng à? Giờ bắt tôi tự thân vận động, thật không có đức!

Hừ, tự tìm thì tự tìm.

. . .

Ben ngồi trong phòng y tế, mặt than vãn " sao số mình xui vậy, đến nước này lại bị bong gân tay nữa chứ!".

Trước đó, Ben đến CLB sớm hơn 1 tiếng, do phải chuẩn bị bóng và sân nên cậu mới tới sớm. Lúc đẩy rổ bóng ra ngoài cậu va phải thanh ghế gần đó thế là ngã nhào, rổ bóng cũng đổ mà lại đổ về phía cậu nữa chứ, khổ nạn thật!

Giờ thì nằm đây!

Nếu gọi cho Henri, chắc chắn cậu ta không bắt máy rồi. Tại thời gian này đang tập đang dờ mà, hấn mà có thời gian nghe điện thoại thì thật là phước ba đời của cậu. Chả khi nào nghe điện thoại cả, mười thì được một. Đến cả tin nhắn cậu nhận cũng seen không rep!

Nhiều khi lại tưởng bỏ, cậu ta ghét mình điều gì hay khi dễ mình nhưng thật ra đó là thói quen của bố ấy!

Không hiểu vì sao lại có thằng bạn như nó. Thật vi diệu nha!

Nhắc tới Henri, cũng phải nhắc tới Ry. Cô gái nhỏ con hoạt bát, rất ưa nhìn dễ mến. Thân thiện hết sức, tự nhưng đôi lúc lại muốn gặp Ry, nhớ . . . E hèm thì nhớ như kiểu bạn bè thân thiết ấy . . . đừng nghĩ bậy a.

Cô gái ấy lúc nào cũng cười, mà cậu có linh cảm như thằng bạn của cậu nó thích Ry thì phải. Ủm! Vậy để bố tìm cách giúp đỡ hai đứa.

Mở điện thoại, tay lướt miết mà trên màn hình tìm đây số quen thuộc, cậu cười khi nhìn thấy chữ "bé gấu". Xong, bấm "gọi"

Đã kết nối.

Trong phút chốc, màn hình điện thoại hiện lên hình ảnh một cô gái. Cô rất đẹp, thướt tha và rất nhu mì!!!

"Giờ này anh gọi, phá giấc ngủ của người khác đấy!"- cô gái ấy quát lên, đầu tóc rối xù mặt thì lờ mờ.

"Bình tĩnh nào bé yêu!"- mới giới thiệu Wena của cậu hiền dịu nhu mì . . . honey à, làm anh mất mặt quá!

"Có chuyện gì quan trọng à?"- khi không gọi cô vào giờ thần linh thế này, ở đó ban ngày còn ở đây ban đêm đầy bóng ả! Chắc có chuyện gì quan trọng lắm đây.

"À, anh tính nhờ em hợp tác với anh!"- Ben điềm tĩnh nói.

"Hợp tác kinh doanh sao, gia đình anh có chuyện gì hả?- mặt cô nghiêm túc hỏi, thật sự rất lo . . .

"Không, hợp tác làm thần tình yêu!"-

" . . ."- lại muốn chọc bà chủ.

"Honey à, sao em im re vậy?"-

" . . ."- thờ dài.

"Honey . . ."-

"KHÔNG ĐƯA ẢNH LẤY GÌ BIẾT MÀ HỢP TÁC LÀM THẦN TÌNH YÊU"- phát hỏa. Ồ ề ồ ề

"A . . . vâng, vâng, đợi . . . đợi một lát!"- Ô mai chuối, người gì đâu mà hung hăng thế kia. Đến khi cười về, không biết đời cậu còn nhìn thấy ánh sáng không.

Seen.

"Cô gái này . . ."- Wena ngỡ ngàng một chút, suy nghĩ điều gì đó. Rồi lại cười gian.

"Em biết cô ấy?"- Ben khó hiểu nhìn vào màn hình điện thoại.

"Biết! Ok, em sẽ hợp tác với anh!"- cười rồi nói-"Như thế này . . . "-

. . .

Qh

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Khu Vực Cấm!!!

Tôi tìm khắp nơi, thật sự là tìm không thấy hay do tôi đi sai đường? Ngôi trường này lớn thật, đi trái là lạc, phải cũng lạc, mà xung quanh đây vắng tanh như chùa bà đanh vậy. Chắc hẳn đã tập trung ở CLB bóng chuyền hết rồi. Hờ hờ!

Tìm Ben như tìm một viên đá ở dưới biển bao la vậy, tìm hoài mãi cũng không thấy!

Má ơi!! Tôi đi đâu vậy nè! Ở đây lạ lắm chết, nghìn lần cũng không thấy quen thuộc mà thập phần là xa lạ, không quen. Nói gì chứ trường này nên cấp cho học sinh một cái bản đồ hay bản chỉ dẫn gì ấy, trường rộng bao la thế mà . . . nhưng hình như chỉ có những người mù hướng như tôi mới cần tới.

Thật khổ đời a!

Tôi cứ đi thẳng mãi, vì nghe theo truyền thuyết "cứ đi thẳng cứ nhiên sẽ thấy ánh sáng". Như thế đấy, tôi cứ đi, đi mãi tới nổi cũng không thấy cái bản đồ phía bên phải để gọn hai chữ "Khu vực cấm vào" kia.

...

Tôi vừa tập xong cũng đến lúc ra về. Vậy mà chả thấy con cà rốt ấy đâu, không phải là lạc đường rồi chứ, hừ đúng là ngốc không nói nổi. Cầu mong cô ta không đi ra phía khu vực cấm.

Chạy một mạch ra ngoài, tôi thấy Ben nhích nhàng đi tới, hiểu rồi không cần nghĩ gì khác. Lạc đường rồi!!

Ben lại chỗ tôi, đặt một câu hỏi đáng lẽ ra tôi là người hỏi hần mới phải, giờ lại ngược.

"Ry đâu? Không đi với ông sao?"- ngây thơ hỏi.

Tôi cũng lười mở miệng, đưa ra kí hiệu chơi thân với nó lâu như vậy, hiển nhiên sẽ biết những từ tôi muốn nói. Nếu không tình bạn lâu năm ngàn lần là phi nghĩa!

Ben "ồ" lên một tiếng, rồi cười cười trêu tôi - "Không tìm sao?"-

Giọng điệu gì thế kia, làm sao lại không tìm. Mà . . . cô ta tìm Ben đâu để ý gì tới tôi, hừ vậy thì tìm người ta thì người ta tìm lại đi. Chẳng liên quan gì đến tôi cả.

"Tự đi mà tìm, không phải cô ta kiếm cậu sao, thể hiện thành ý một chút!"-

Ừ, thành ý! Chưa đợi Ben í ới gì tôi đã đi về KTX!

"O, thằng này . . ."- Ben nhìn theo bóng dáng khuất sao vách tường, lắc đầu ngán ngẫm.

"Vậy thì làm sao mà yêu nhau được!"-

...

Nơi đây là nơi nào? Đẹp ghê! Cây xanh thẳng tắp được trồng ven lối đi, hoa bướm đua đưa, gió mát thật trong lành a! Nếu có cơ hội lần nữa, thì nơi đây sẽ là nơi đánh dấu để nghỉ ngơi.

Nhưng bây giờ, ngừng ảo tưởng cái đã phải tìm cách thoát ra ngoài trước.

A, căn nhà! Ở giữa cánh đồng bát ngát thế này mà có nhà sao? Với lại sao nó u ám quá vậy? Bản tính tò mò dâng lên, tôi đi lại gần đó. Đây! Cánh cửa gỗ! Trên đó còn khắc hình thù rất kì lạ hình như do bị phai theo năm tháng.

Vừa định đưa tay vặn chốt cửa, lại có một bàn tay mạnh mẽ nắm chặt lõi tôi đi.

Tôi ngớ người, đầu chưa tiếp thu được chuỗi hành động diễn ra vừa nãy, căn bản là mất 5 phút để tiêu hóa nó.

Henri? Cậu ta làm gì ở đây? Hay là . . . cậu ta đi tìm mình? Tôi ngớ người một chút rồi lại cười nhàn nhạt, thật cảm động nha. Một cô biết ơn và suy nghĩ về hần cũng hoàn toàn thay đổi! Nhìn như vậy mà cũng tốt ghê ha!

Sau khi ra khỏi đó rồi, cậu ta kéo tôi đi một mạch lên KTX luôn. Do đi đằng sau nên không thấy gương mặt cậu ta thế nào nhưng thần sắc lại đen tối mịt mù!

// Cạch //

// Rầm!! //

Wèo! Thấy gương mặt anh tuần rồi, đen thui! Hần quăng tôi trên giường, quát ầm lên :

"Bà bị khủng hay không? Tại sao đi vào trong đó, biết đó khu vực cấm không? Bà mù đường đến cấp độ Level max luôn rồi! Ngốc ! Ngốc ! Ngốc này!"

"Au ! Au! Đau!"- Một tiếng đau hai tiếng cũng đau, vừa nói hần vừa cốc vào đầu tôi!

"Này! Đu rồi nha, không phải là tôi thích đi vào trong đó mà là không biết đường, thập phần đều không quen căn bản cũng không thấy bản cấm nên mới tự tiện bước vào !" - tôi tuân hơi dài, gì chứ sai là tôi sao?

"Cũng do bà, cái bản tính đó không thay đổi lười biếng không luyện tập để biết mấy hướng đi, bảo bà ngốc hay phải bảo bà mù phương hướng đi?"- Hần nhàn nhạt ngồi ở ghế học, nhưm mây bảo tôi.

"Là ta đây . . . mù phương đường!"- về đầu còn cứng rắn mạnh mẽ về sau lại trở nên nhỏ dăn lí nhí.

"Hừ, còn biện minh. Thật không nói được, đưa điện thoại đây!"- Hần đứng lên đi lại chỗ tôi.

- "Làm gì?"- tôi hỏi.

- "Điện cho bạn!"-

- " . . . "- đưa ra.

Qh

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Hội Trưởng!

. .

Tôi khi về kí túc xá đã thả mình trên đệm lớn thở hơi mồ hôi lấm tấm. Thật tình! Miệng bảo không tìm nhưng tay chân lại lúống cuống hết lên, lâu lâu lại thấy mình thật đáng nghi ngờ!

Chính tôi là không cảm giác thoải mái, con cà rốt đó thật biết làm người khác lo lắng! Tôi thế là cũng mở toang cửa chạy hối hả đi tìm con nhóc đó! Đến phòng quản lý tôi xin bác bảo vệ mở tất cả các camera ở các dãy lớp!

Không có . . . đi đâu được chứ? Mồ hôi đã ướt nguyên cả lưng, hai thái dương cũng đã thấm nước chảy dọc xuống cằm. Ánh mắt sần nảo cố gắng nhìn vào màn hình mong nhìn thấy hình ảnh nhỏ con, hoạt bát đó.

Sau một hồi, kết quả vẫn là số 0. Cũng tại tôi, tôi bảo nhỏ tự mình đi tìm trong khi nhỏ mùi mờ phượng hương, cũng lúc đó tôi quá giận, tim thổn thức, nó như nằm trên đồng lửa vậy ,nóng cả gan ruột!

Tôi đi ra sau vườn, tôi đi theo đôi chân ,nó muốn đi đâu tôi đi đó, đi ngang qua chỗ khu vực cấm, như ngộ nhận tôi chạy một mạch vào đó và . . . thấy con cà rốt đang vươn tay định nắm chốt cửa của ngôi nhà u ám đó, tôi giật mình người chạy lại chỗ đó kéo nhỏ một mạch về KTX, thật hú hồn! Cái bản tính mờ mẫn đó làm tôi bức mình chửi nhỏ một hồi và nhỏ cũng tự công khai mình là đứa ngốc!

Tối hôm nọ, nhỏ bảo chia ranh giới là cái gối ôm. Tôi "ừ" một tiếng rồi cũng nằm lên gối, song . . . đêm đó tôi như thức trắng. Nết ngủ của nhỏ thật đáng sợ, lật tung chăn mền, đến cả gối ôm là ranh giới nhỏ còn quăng xuống đất, đập cả tôi xuống giường may là tôi nặng hơn con nhóc đó nên chỉ là gãy gối.

Nắm chân nhỏ lại, tôi bật dậy chỉnh sửa tư thế nằm của nhỏ, khỏe môi vô thức mỉm cười. Cô gái này có thể đừng khiến tôi cảm thấy nhỏ dễ thương hay không?

Cũng như đêm đó, đêm nào cũng vậy, cũng bị nhỏ đá. Bực mình tôi kéo lại ôm nhỏ như cái gối ôm của mình, thế là im lặng, không nháo nhào lên nữa.

Thật lộn xộn! Do đó ngày đêm lại ôm nhỏ ngủ vô thức ngộ lại thành một hoạt động thường làm!

. . .

Thế là từng ngày trôi qua, dần dần lại đến cuối tuần. Trong những ngày này tôi đã quen với lớp cũng như những lối dẫn đi nhiều hướng đến những phòng khác nhau cũng như quen với bạn bè và cũng như tôi và hần cãi lộn rất nhiều và cuối cùng cũng như cả hai . . . đã dần dần . . . ngủ chung một giường có ranh giới phân chia.

Nhưng . . . a sáng nào tôi cũng nằm trong lòng hần mà ngủ. Dần dần lại trở thành thói quen bất thành linh.

Vậy sao hần không đẩy tôi ra nhỉ? * đẩy ra cho người đá con trai ta à :]*

Hôm nay, là chủ nhật ngày mà tất cả mọi người đều trở về nhà thăm gia đình. Gia đình . . . ba mẹ tôi đã định cư ở nước ngoài thuận tiện cho việc làm ăn, hồi nhỏ khi họ có việc làm xa họ ở khu dân cư được 2 tháng hay vài 3 tuần lại chuyển sang nơi khác lúc đó tôi 7 8 tuổi, gia đình tôi chăm chú vào việc học hành nên vừa học vừa ở và vài ngày bạn ở nơi khác họ phải chuyển đi tất nhiên tôi cũng phải đi theo.

Có lần họ có sản phẩm gì đó, làm việc hơi lâu. Khi đó, ở trường, dựa vào thời gian này tôi có rất nhiều bạn và mối tình đầu của tôi cũng kết thúc tại đó.

. . . Giờ thì bản thân đây không muốn nhắc lại chuyện cũ.

Quay về hiện tại, haizz, ngày chủ nhật alone. Thường thì tôi hay chơi với Super ở bên nhà hàng xóm. Nó rất dễ thương . . . e hèm là con chó chứ không phải em bé nhà. Nó hay qua nhà tôi chơi, ăn thức ăn và đôi lúc ngủ tại đó.

Ít nhất tôi có một người bạn là nó và chúng tôi rất quý nhau.

Học xong 2 tiết đầu là chúng tôi được go home. Đây là ra chơi tiết 1, tôi đang trong tình trạng ăn như chết đói. Ở đây lại có mặt hai hotboy của trường đang nhìn tôi với ánh mắt như chính tôi là : dị nhân.

Tôi nhìn hai người, cười nhe răng, rồi tiếp tục cuộc hành trình đang dang dở.

Hắn nhìn tôi cười tươi, Ben thì nhìn tôi cười tươi.

- " Lần này ông bay sang đó hay ở lại?"- Ben hỏi hắn.

- " Có thấy bao giờ tôi qua đó không?"- Hắn chớp mắt, nhíu mày, nói tiếp :- " Đừng hỏi những thứ đã biết rồi!"

- " Qua đâu?"- tôi ngược nhìn hắn, chợt thật muốn tự vả vào mồm mình cái tát lắm chuyện, thếà hắn không có gì là phiền hà còn rất thoải mái nói cho tôi nghe.

- " Qua Pháp, gia đình tôi định cư bên đó!"-

- " Gia đình tôi cũng vậy, haha, trùng hợp thật!"- Ngạc nhiên nhì, gia đình tôi và hắn cùng định cư bên Pháp không biết họ có sống gần nhà nhau hay không?

Oách sao mình lại nghĩ vậy nhỉ?

Hắn ngạc nhiên nhìn tôi, đặt câu nghi vấn - " Bà sống một mình?"-

- " Ủ, tại tôi thích qua đây học!"- vừa nói tôi vừa bỏ miếng sandwich còn sót lại vào miệng.

- " Ở một mình không sợ ma sao?"- Ben chen vào hỏi tôi với ánh mắt ranh mãnh.

- " Tôi thấy ngược lại thì có"- hắn lên tiếng đáp ngay lúc tôi tính kêu than.

Gì mà ma sợ tôi chứ? Tôi đáng sợ thế sao? Hừ, làm như tôi là Simba vậy.

Tôi liếc hắn, bặm bặm môi hồi mới đảo quanh con người một vòng rồi nói - " Sợ thì có nhưng không nhiều!"- Rồi cắn cắn cây ống hút.

Hắn cười cười, Ben gật gù. Rồi tiếng chuông báo ở văn phòng vang lên.

- " Cho mời em hội trưởng Henri Kenwa lên họp!"-

Hắn đứng dậy tạm biệt rồi tiến thẳng tới văn phòng. Đợi hắn khuất bóng tôi hỏi Ben

- " Cậu ta là . . . hội trưởng?"-

- " Ủ, cậu ấy được bổ nhiệm hai năm rồi, bà không biết hả?"- Ben ngo ngo nhìn tôi.

" *Hội trưởng?!*"

" *Gay to rồi!*"

. . .

Qhi

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* **qhi** được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tùm Lum Chuyện!

Làm sao mà biết được, ông nghĩ tôi là thánh chắc?!

Tôi nên chờ một lúc rồi chờ ra một cái, quẹo, gay go thật. Có khi nào hấn nuôi thù nhân danh chức hội trưởng này để phục thù tôi không?

Phi! Phi! Phi! Chắc không đâu a! Con trai thật hư không lại nhỏ mọn với con gái như vậy? Nghe đồn hấn ta ga-lăng lắm mà, không phải chuyện con con mà đi hủy hoại danh tiếng bao đời?

Thôi bỏ đi, còn phải lập list để chiều nay về vào marketmini mua đồ ăn nữa. Song, tôi chào Ben lên lớp trước, rồi ngồi vào bàn ghi chú.

Ngẫm nghĩ lại một chút, số lần hấn bước vào lớp chỉ đếm trên đầu ngón tay có khi thật hư không, do không quá 5 tiết, có 5 dô 3, có 4 dô 2, có 2 dô luôn !

Học hành như hấn mà cũng là hội trưởng sao? Lúc này, sợ người trả thù mà quên hỏi vì sao hấn là hội trưởng được chứ nhỉ? Bằng cách nào đó tôi đã có số điện thoại của Ben và nick face của hấn.

Tại lúc lên website trường thì thấy ảnh của hấn đăng đầy, tag cả nickface của hấn và Ben nữa. Tôi chính là không nghĩ hấn séo phi mà là chụp lén, người như hấn mà làm hành động đó, tưởng tượng thôi cũng đã sặc cười rồi, chắc nickface cũng do Ben tạo dùm hấn lấy ảnh hấn đặt làm ảnh đại diện, cho mình một cái hấn một cái.

Đã gửi lời mời kết bạn!

Ben Ben đã chấp nhận lời mời của bạn. Hãy viết lên dòng thời gian của anh ấy!

Câu nói bất hủ, chấp nhận nhanh vậy sao? Thật nhiệm màu nha!

Ry: - *Này!*

Ben: - *Chuyện gì? Công nhận bà mò nhanh nick tôi thật nha! *icon cười ra nước mắt**

Ry: - *Đẹp chuyện đó đi, mà này tôi hỏi. Tại sao Henri lại là hội trưởng?*

Ben: - *Bà muốn biết sao?*

Ry: - *Tất nhiên!*

Ben: - *Hấn mua bán quyền đó! *icon cười ra nước mắt**

Ry: - *. . .Nhảm nhí thật! *icon cười**

Ben: - *Đùa đấy! Chỉ vì hấn có lời hứa với người ta!*

Ry: - *Ai cơ?*

Ben: - *Gặp nhau hãy nói!*

. . .

- "Alo?"-

- "Con gái, mẹ đây! "-

- "Mẹ! Gọi con có chuyện gì? "-

- "Con gái, con ở đây ỏn? "-

- "Mẹ nghĩ sao ?"- cười nhẹ.

- "Ta . . . cha và ta định cho con về đó, con thấy sao?"-

- "Không! Con không đi! Đã và đang rất ỏn rồi!"-

- "Ta nghĩ con nên suy nghĩ lại!"-

- "Con không cần, lại phiền lắm! "-

- "Ta mong con đổi ý! Chừng nào suy nghĩ kĩ điện cho ta! "-

- "Mẹ !"-

-. . . "-

. . .

-" Tại vì nó với cô bé đó đã có một lời hứa! Đó là cùng nhau xây dựng ngôi trường này ! Nhưng không lâu, cô bé đó đã vì một căn bệnh mà qua đời. Hẳn ta từ đó cũng dần dần mất đi cảm xúc"-

-" Bà tin không, có lần hấn đã xem giết người đấy!"-

-" Người đó quan trọng lắm hả?"-

-" Rất quan trọng!"-

-" Vậy còn chuyện tóc dài hấn để?"-

-" Tại vì gia đình!!!"-

-" Gia đình?"-

-" Như thế này . . . "-

. . .

Tình trạng bây giờ của tôi rất rối. Một mớ hỗn độn. Bên phải não là chuyện của Henri còn lại là chuyện của tôi.

A. A. A. Thật là . . . nhồi nhét quá vào não trẻ nhỏ rồi!

. . .

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

(Lược bỏ những dòng không liên quan)

Hiện tại tôi đang ở nhà. Nằm sấp dài trên sofa, xem tivi. Tôi ngược lên trần nhà một lúc. Thờ dài, chuyện mình còn lo không xong mà đi lo chuyện người ta.

Tôi lười nhác, lấy điện thoại ra chơi game. Giờ mới thấy có một tin nhắn. Là của . . . Henri?!!

Sao hấn ta biết số điện thoại tôi chứ?

' Đang làm gì đấy?'

Công nhận rảnh hết sức nha, tôi cười một cái rồi type nhanh, rep cho hấn.

' Chả làm gì cả! '

Ha, mới vừa nhắn, hấn đã seen. Hấn cầm điện thoại 24/24 luôn sao? Siêu ghê!

' Bà đang ở nhà à?'

' Phải, chi thế?'

' Tui qua chơi!'

Gi? Con trai qua nhà con gái giữa thanh thiên bạch nhật thế này à? Không sợ người khác soi sao?

' Ông đâu biết nhà tui.'

Hắn seên rồi không rep, sao mà giống truyền thuyết thế kia. Tôi định nhấn cho hắn thì chuông cửa vang.

Tôi lật đặt chạy nhanh, thật tình ai lại đi bấm chuông hấp hối như mình sắp chết vậy.

'Cạch!'

Tôi đơ trong vài giây. . .

. . .

Henri đứng trước nhà Ry mặt vô cảm, thấy dáng người nhỏ bé đứng đơ khi thấy hắn làm hắn không khỏi bật tiếng cười khe khẽ.

Ánh mắt của nhỏ như muốn hỏi hắn cả trăm ngàn câu hỏi (đã được lược bỏ bớt). Nhếch mép một cái hắn vào nhà nó tỉnh bơ.

Lại một lần nữa nó đứng hình.

"Này không vô sao?" Hắn hỏi nó khi đã ngồi trên ghế sofa.

"Ông đi trực thẳng lại đây hay sao?" Câu hỏi đầu tiên.

"Nhà ông ở đâu mà ông qua đây nhanh thế?" Câu thứ hai.

"Ông đi xe hay đi bộ?" Câu thứ ba.

(Lược bỏ . . . bỏ bớt -_-)

"Không phải." Answer one.

"Kể bên." Answer two.

"Đương nhiên đi bộ!" Answer three.

(cut . . .cut . . .)

Haha, biết lắm mà. Hắn cười một cái rồi nói "Bà hỏi xong chưa đấy? Không lấy nước mời khách sao?"

"Còn một câu nữa! Ông qua đây định làm gì?" Nó nghi ngờ, đứng xa hắn ra. Hai tay che trước ngực.

Làm như hắn biến thái lắm vậy! Vậy nó nghĩ vậy thì, thì cho nó nghĩ là vậy đi. Hắn đứng dậy đi lại chỗ nó. Nó lùi lại, hắn bước tới đến khi nó hết đường. Thân người dính hắn vào tủ lạnh.

Hắn nhếch mép, cuối sát tai nó nói nhỏ.

"Bà nghĩ tui định làm gì bà nào?"

Rồi thả hơi vào lỗ tai nó. Nó giật bắn người. Mặt đỏ lên. Lấy hai tay che mặt đi lắp bắp nói "Đồ biến thái, ông tránh ra không tui la lên đấy!!"

Hắn cười, chống một tay ngang mặt nó. Hành động đó hắn sẽ ghi sâu vào trong trí nhớ với danh mục 'Trẻ con dễ cung của Ry' :)))

Rồi lại lặp lại hành động cuối sát người đó khiến nó bất ngờ . . .

. . .

Chúc các bạn thi tốt! Cảm ơn đã theo dõi. Nếu thích thì vote hay có ý gì sai sót thì comment ở dưới nhé. Tôi nhất định sẽ sửa sai.

Và xin lỗi về sự ra chap chậm trễ này. Thành thật xin lỗi và cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *ghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Tôi thập phần hồi hộp, hấn định làm gì đây?!

Mái tóc dài của hấn đã buộc lên cao, nhìn thật lằng tũn nha. Tôi cũng không hiểu vì sao hấn để tóc dài. Thời tiết thì oi nực, dòng người tấp nập chen lấn thế mà hấn cứ khur khur xả tóc không thì buộc cao lên (nhưng tôi vẫn thấy nực)

"Này, sao ông không cắt tóc đi?"

Hấn mặt trầm ngâm, chếp miệng.

"VẬY bà cắt cho tui đi! " Hấn liếc mắt nhìn tôi như ý tôi chẳng có tài cán gì.

"Hey, đừng nghĩ bà không biết gì nhé. Nhìn bằng mắt không bằng lòng đâu!" Tôi hếch mặt, cổ hét to.

". . ."

Hấn buông tha cho tôi lại sôpha ngồi xem tivi thần thờ vô tư. Tôi bước lại ngồi kế bên hấn.

"Tại sao ông lại để tóc dài?" Đáng lẽ ra tôi nên hỏi tại sao nhà hấn lại kế bên nhà tôi. Ở đây bao lâu nay không lẽ tôi không biết nhưng vì không thấy nên. . . vậy mà lại lệch sang hướng khác.

Thôi cũng coi như đây là điều mà tôi muốn biết thứ hai đi.

Thật sự có rất nhiều câu hỏi muốn hấn trả lời để giải đáp thắc mắc của tôi cũng như các độc giả . . . rất nhiều.

"Vì thích thôi!" Hấn vẫn nhìn vào màn hình tivi mắt không liếc về phía tôi một cái.

"Đây không phải là lí do chính đáng!" Tôi hét lên, nhăn mặt.

"Sao biết?" Hấn bây giờ mới nhìn tôi, tôi giật mình mới biết mình vừa nói bậy vội sửa "À . .đ. . . đoán đại." rồi cười cười.

Một chút xíu nữa là bị tạch rồi!

Hình như hấn không nghĩ ngờ gì.

"Tại tui thích tóc dài thật mà, bà không thấy những tên con trai để tóc dài trong rất quyến rũ và lằng tũn hay sao!" Hấn cười.

"Dù thế nào tui cũng thấy ông quyến rũ gì hết, lằng tũn lại càng không!" Tôi nhếch mép, liếc hấn.

"Thế bà nghĩ tui thế nào?" Hấn quay người 45 độ, hai mắt sáng lên tò mò hỏi gấp.

"Thì là nổi loạn!" Tôi trả lời tỉnh bơ, mặt không cảm xúc.

"Xùy, coi như đó là câu từ dự bị trong ý muốn của tui đi" Hấn chếp miệng.

". . ."

Thế là hấn ngồi ăn vạ nhà tôi tới 4h chiều.

. . .

Được kết nối

"Con điên kia mày định khi nào về?"

"Hi, tao định tuần sau đấy!"

Tôi vội lấy khăn lau tóc sao khi đã tắm rửa xong. Hấn thì về rồi, đuổi hoài mới chịu ra về vậy mà còn nói sẽ đột nhập vào nhà tôi vào nửa đêm nữa chứ.

Đúng là đậm chất biến thái!

Tôi đang gọi video với con bạn. Minh thì mong ngóng nó về cho có đứa hủ hê tâm sự vì thuộc cùng chủng loài. Còn nó thì cứ mãi ở bên đó ăn dọn ngập mặt, ngắm trai đã mắt, phiêu lưu kí nhiều nơi. Thật ức không chịu nổi.

Bởi thế không chịu nổi mới call với nó.

" Khi về tao sẽ mua bánh cho mày ăn, hình trai đẹp, vv.vv. Và đặc biệt tao sẽ giới thiệu cho mày về bạn trai tao!" Nó nháy mắt cười ha ha.

" Tao xin mày về lẹ lẹ dùm tao, tao đợi mày tới lông chân lông tay lông mũi gì nó mọc dài ra rồi này. "

" Con này nói quá !"

" Mày học thuật ngữ nói quá làm chi bây giờ không áp dụng. Bởi vậy qua bên đó có boyfriend đồ, bên đây đến nỗi chó còn không thèm nhìn tao! Siêu sướng!" Tôi hờn nó, liếc liếc vô cái màn hình điện thoại có mặt nó ở trong.

" Cái đó tao thừa biết. Mà mày vô trường mới học có ôn không?"

" Cũng được. Có nhiều người hòa đồng lắm!"

" Kể tên người tiêu biểu nhất đi! Tao tò mò là con trai hay con gái." Nó lấp liếm nói.

" Chỉ?" Tôi ngu ngơ hỏi.

" Con gái thì bỏ đi, con trai thì lấy vào!" Nó cười ha ha hô hô.

". . ." Tao lạy mày.

" Thì là Ben, Yu, mấy bạn cùng lớp. Đặc biệt là Henri."

" Oh, đặc biệt là Henri sao?" Nó cười nham hiểm.

" Để ý dùm mấy người kia nữa chứ!" Tôi ngượng hết lên.

" Tại mày nhấn mạnh!"

Trời ơi, lâu lâu tôi mới nói chuyện được với nó. Mà rảnh thì đã xoáy tôi không thì chọc quê tôi không thì . . . bla bla.

" Mày là bạn tao sao hả?"

. . . .

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Sáng ra, tôi mau chóng dọn đồ. Thật tình, nếu có một ngày nghỉ như vậy thì ở kí túc xá luôn cũng được mà, thật không hiểu cái trường này nghỉ gì nữa.

Đóng cửa lại, xoay người, lập tức mặt tôi đập vào cái gì đó hơi cứng nhưng hơi ấm. Ngược lên thì ra là mặt tôi đập vào ngực của hắn.

" Tui chở bà đi học, được không?"

Khi đã có khoảng cách rõ ràng, tôi mới ngược lên nhìn hắn. Định từ chối thì bị hắn nhấn mặt đáp trả.

" Không được sao?"

" À, được, được mà." Tôi cuối đầu.

. . .

Cả lớp 'Ồ' lên một cái rồi cười tùm tùm khi Henri và Ry bước vào lớp.

Hắn thì mặt cứ đơ ra, còn Ry liên tục chứng minh hắn và nó trong sạch làm vậy càng làm cho bọn nó tin hơn thôi.

" Đó là điều tui không đồng ý khi đi chung với ông đấy!" Nó nhăn mặt, ngồi xuống ghế úp mặt xuống bàn.

" Gì?" Hắn tỉnh bơ.

Thôi đẹp đi!

Nhìn mặt nhăn nhó của nó, Henri cũng hiểu cục diện địa hình. Thở dài một cái, đeo headphone và úp mặt xuống bàn.

...

Nhìn hấn đeo headphone úp mặt xuống bàn, tôi còn chán thêm nữa. Đã một bên bọn con gái với bọn con trai xì xầm to nhỏ gì đó, nhằm lúc quay qua tôi và han81 cười gian.

Giờ tôi mới niệm ra một điều, đầu tôi là học sinh mới nhưng lớp có thành phần cá biệt này lại không phân biệt đối xử, hòa đồng, vui tính dù mới học ở đây chỉ có một tuần nhưng y như rằng tôi đã học hơn 1 năm rồi.

Chính thức tôi và hấn liệt vào danh sách hot nhất của lớp. ~(*+___+*)~

Thật thảm thê cuộc đời!

Bực mình, tôi rút tay nghe của hấn ra gắn vào tay mình rồi mở miệng nói hai chữ 'nghe kè' rồi úp mặt xuống bàn.

Khóe môi hấn hơi nhếch lên cũng đồng hành động. Và

Lại một lần nữa bị hiểu lầm (~_~X) . . .

...

Thật sự xin lỗi, tui biết mình ra chap chậm trễ nhưng7 xin mọi người thông cảm, tuu sẽ cố gắng ra chap đều. Gomen~~

Chúc các bạn read happy, nhớ vote if good :333

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *ghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Sau một hồi gây bao nhiêu hiểu lầm, những cái ức chế của tụi FA hay những fan hâm mộ cuồng nhiệt cho hấn tức bật ngửa và những cái gì đó không thể liệt kê hết =0=

Thì hấn và tôi cứ tình bơ, lơ phơ xuống canteen ăn, mặc dù... e hèm... chúng tôi ngủ hết tiết 1.

À há, may là tiết một trống vì MisLan khá bận mà khá bận thì đồng nghĩa với trống tiết mặc dầu là có giáo viên dạy thế, mà bả ức chế quá nên bỏ class rồi _(. _.)_

Còn việc vì sao thì tôi tin vào trí tưởng tượng phong phú kèm theo những cái nhân hóa so sánh tụi vượn lớp tôi. Cứ thế phát huy nhé (*~::~~*)

"Sao không ăn?"

Tôi ngồi thần thờ, nhìn ngắm bầu trời, ánh mắt lơ đãng. Tôi cũng không hiểu tại sao tôi như vậy, chỉ biết là =^__^= tôi thích thế.

Và, tôi bơ luôn câu nói của hấn.

"Ry! " Hấn quơ quơ tay trước mặt tôi, ánh mắt lo lắng.

"Quấy?"

"Bà đau ở đâu à?" Hấn nhìn tôi, ánh mắt lo lắng tột cùng.

Tôi giật mình, cười gượng một cái, gãi đầu bảo mình ổn rồi lấy đũa chọc chọc miếng thịt bò trong tô phở.

"Có chuyện gì sao?" Giọng hấn có vẻ tức giận, chắc hấn nghĩ là hỏi bao nhiêu lần tôi cũng không khai báo cho hấn.

"Có bao giờ ông biết cảm giác thích một người là như thế nào không?" Ờ, tôi thoát miệng nói ra rồi.

Tôi nhìn hấn, nhường như hấn hơi ngạc nhiên trước câu hỏi của tôi rồi sau đó lập tức cười nhạt.

"Nhàm chán lắm, con nít đừng quan tâm tới!"

Tôi ngó người, tôi mà là con nít sao? Hấn sao thế nhỉ? Rồi hấn gấp miếng thịt bò trong tô phở của tôi qua tô hấn, cười nói.

"Để tôi ăn cho, bà 'ngốc' quá không nên ăn bò nhiều!"

— _ Tôi có cảm giác hấn đang chửi mình 'ngu như bò' thì phải.

Nói thật ra luôn, ở chung phòng với hấn bao lâu giờ tôi mới thấy, một khi hấn không nói thì thôi còn nói thì phải làm người nghe đứng hình cảm hòng luôn hấn mới vừa lòng.

Người bạn cùng phòng ... bá đạo (='. '=)

...

Chúng tôi lên lớp với nhau, lại bị tụi nó bu quanh phản công.

"Tụi bây ghê ời, đi chung đồ hé bộ muốn hâm nóng tình cảm hả?" Moni nói đều chúng tôi rồi nó cười ha hả.

"Này nghe, hâm nhiều quá coi chừng khét đấy!" Resi cười gian, liếc điệu.

"..." tôi.

Giờ tôi biết điều rồi, im lặng cho bọn nó bắn đại bác khí thế đi, mệt thì cũng im thôi. Người trẻ mà già mồm cũng mệt, học theo hấn đấy. À mà mặc dầu có ai bảo ngu đi chẳng nữa thì tôi với hấn cũng giống nhau. Lúc đó đỡ tụi với EQ chỉ có 2 chữ số như tôi |.

Mà dạo gần đây tôi hiếm khi gặp Ben nha, không biết cậu ta ở nơi nào. Như muốn có câu trả lời cấp tốc, tôi nhìn qua hấn, nắm tay áo hấn giật xuống.

Tình cờ là tụi nó để ý, tôi chưa hỏi gì hết đã bị tụi nó phản công lần hai.

"Ê, Ry nắm vạt áo Henri làm nũng kìa!" Resi cười cười cố ý nói lớn cho tụi vượn thính tai nghe.

"Đâu đâu? Hai đứa bây thích hâm nóng tình cảm với mọi hoàn cảnh như thế hả?" Moni hòa theo, cười to.

Cả lớp lại nhìn chúng tôi cười gian.

Học lớp này, cái nghiệm thứ hai tôi nghiệm được là: Cả bọn vượn khi gió này đùa siêu nhây =.=

"Im chút đi!"

Giọng của hấn làm cả lớp im bật, không khí căng thẳng đến tột cùng, ám khí mật mù lần lượt từ hấn phóng ra, làm cả bọn đều không hện rừng mình một cái.

Lớp trường nổi giận!!!

...

Bùm bùm bùm ; _ ; nhớ vote cho taaa nhaaa ; _ ; ta sad lắm ; _ ;

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

Tôi thật không hiểu, hấn bảo hấn là học sinh cá biệt, học kém thế mà mọi người tuyên dương hấn làm lớp trưởng.

Mọi người có tư tưởng một cách khá ngược nhĩ, mà điều này tôi cũng hiểu được một chút là ngoài cái chuyện học hành thi cử ra thì lớp này thích cái tinh thần lãnh đạo hay thống trị các cuộc vui chơi của cả lớp hơn là cứ cắm đầu vào học.

Vua chúa ở đây thì các bạn cũng biết rồi hen, là Henri.

E hèm, quay lại vấn đề chính chút xíu. Tôi bỏ ngoài tay mấy cái mồm cứ oang oang, tin tức thời sự dữ dội gì gì đó của tụi nó, quay qua hỏi lại hấn.

"..." tôi.

Ờ thì, chờ chút xíu đi hấn mặt lạnh tanh hàn khí đặc kẹo làm tôi khó hỏi quá ~(*+___+*)~

"E hèm, sao dạo này tui không thấy Ben đi học thể ? "

Hấn nghe tôi nói, quay đầu bót đi cái cảm giác khiến người ta rùng mình đi, nhú mồm trả lời.

"Tập dợt tiết mục gì đó để đón bạn gái!"

"..." Hấn nói như nạt vào mặt tôi vậy.

Ờ, tôi hiểu rồi. Đừng làm cái mặt như kiểu ' Bà lo làm gì cho mệt' kia. Tôi chỉ là hỏi thôi, hỏi để biết thôi. Ha ha.

Tôi cười, hấn cũng thôi cái bản mặt khó ưa ấy. Hồi lâu, cô giáo bước vào lớp, thể là những tiết học bắt đầu.

...

Chúng tôi quay về kí túc xá, thật tình phải nói mỗi lần đi chung với Henri về phòng cứ như mình đi chung với một đứa con gái ấy.

Tóc dài xõa ra, mặc đồ chất như kiểu con gái bụi bặm sao ấy, lại đặc biệt có làn da trắng nõn chứ và tôi cũng tủi thân khi đi chung với hấn.

Quá chói lóa, quá điên loạn, một sinh vật duy nhất sinh tồn trên hành tinh khổng lồ này lọt vào danh sách hiếm của nhân loại.

Cảm nhận cái ánh nhìn của người khác, hấn quay lại, nhận ra cái ánh nhìn như kiểu ' Thú quý hiếm đang sinh tồn ' của tôi, hấn cười khẩy một cái rồi vẫn quay về cái phòng nữ, một trai một gái.

— O —

Chúng tôi cất đồ vào tủ học, tự nhiên một ý nghĩ phóng ra trong đầu tôi, tôi liền lập tức hỏi hấn.

" Chúng ta tổ chức tiệc ăn mừng khi bạn gái Ben về được không?"

" Chi thế? "

" ... Tại vì bạn tui cũng về nước! "

" Bạn bà liên quan tới việc của Ben à? " Hấn liếc tôi, nằm phịch xuống giường.

"... Không liên quan thật nhưng tại vì trước sau gì bạn tôi ông cũng quen nên việc chào mừng người mới cũng đâu có cái gì khác biệt đúng không?" Tôi tuân một tràng, lâu lâu tôi dư năng lượng hay sao ấy các bạn thấy câu nói của tôi có phẩy chỗ nào không, tôi nghĩ đó là năng lực bộc phát đột xuất.

Hấn cũng có vẻ ngạc nhiên khi tôi nói nhiều như thế, ngược nhìn trần nhà một cái hấn gật đầu.

"..." tôi cũng ngược nhìn trần nhà rồi nhìn hấn. Trần nhà biết nói à? Có phải hỏi nãy hấn xin phép trần nhà hay không?

Tôi ngơ ngơ, hấn hình như hiểu ra tôi đang suy nghĩ về vấn đề tào lao gì đấy, lấy đồ rồi bước vào phòng tắm, đoạn hấn đi ngang qua tôi, xoa đầu tôi, cười bảo:

" Trần nhà là thứ vô tri!"

"..." Tôi cảm giác như hấn muốn nói thêm một từ nào đó nhưng lại thôi thì phải.

...

Thế là hai ngày sau chúng tôi có mặt ở sân bay để đón người.

Trùng hợp là ngày con bạn tôi về nước lại cùng ngày với bạn gái của Ben, tôi hơi nghi hoặc hai người này là một cặp nhưng lại bác bỏ nó ngay tức khắc khi suy nghĩ tới tính cách con bitch kia.

Nó khủng như vậy, Ben lại dễ thương hiền hiền như vậy tại sao lại là bồ nó được. Hư cấu lắm, ha ha. (~_~X)

Một lúc sao, Ben tới. Nhìn cậu ta ngạc nhiên vì chúng tôi, tôi cười " Nghe Henri nói ông đón bạn gái, tui thì đón con bạn thân nên tui rủ hấn cùng đi, gặp

trước còn hơn gặp sau mà."

"Ừ, sẵn đây tui giới thiệu luôn." Ben cười nhẹ.

Một lát sau, một chiếc máy bay hạ cánh, cửa cầu thang mở, dòng người tấp nập bước ra từ trong. Tôi vui mừng khi nhận ra bóng dáng quen thuộc của nó, định vẫy tay gọi nó thì một giọng khác chen vào làm tôi ngạc nhiên vô cùng, vô bờ bến.

"Wena, ở đây!!! "

Tôi tưởng cùng tên đến khi thấy con bạn ào ạt chạy tới rồi tôi cũng hiểu. Tôi suy nghĩ chỉ giờ trùng phóc rồi nê. Nói gì thì nói tôi cũng mừng cho con bạn vì nó có sở thích đá đấm người khác mỗi khi nó buồn nó giận, mà các bạn cũng biết người khác ở đây là ai rồi nhỉ, là tôi, tôi đây thế nên bây giờ Ben là người thay thế cho tôi vào những lúc đó.

...

Qhi

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

"Chào mừng mày trở về, con bitch!" Tôi này giờ bị bỏ rơi, ầm ức nhìn nó, cười rồi dang tay ôm nó vào lòng.

"Tao cũng nhớ mày." Nó cười ha hả, rồi chọt quay qua đằng sau kiểm người nào đó.

"Mày mất đồ hả?"

"Không, tao tìm người, cậu ấy đi cùng tao mà!" Wena hốt hoảng, dáo dác tìm xung quanh.

Tôi cũng ngó tùm lum nhưng dòng người tấp nập thế này mà 'cậu bạn' của nó tôi còn không biết thì làm sao mà tìm được, kết quả quay về là con số không.

Chúng tôi đang tìm thì bỗng có thứ gì đó áp vào má tôi, lạnh lạnh, tôi quay phác lại.

Một người con trai cao ráo, nhưng lại phá cách bụi bặm như hán vậy, mái tóc tím ánh trong nắng, nụ cười mê hoặc lòng người.

Cậu ta mỉm cười nhìn tôi, tôi thì cũng nhìn ... nhưng chẳng hiểu cái đéch gì. Đến khi Wena 'A' lên một tiếng rồi nói rõ rành mạch cho tôi về chàng trai ấy, gật đầu một cái tôi cười với cậu ta.

"Đây là Sun, cậu ấy là bạn học của tao, do ba mẹ cậu ấy ở đây, sẵn tiện tao về nên đi cùng!"

Sun, tên nghe đẹp nhỉ, người đẹp, tên đẹp, cười càng đẹp, quả thật thật cảm ơn người đã sinh ra cậu ấy đẹp hoàn hảo đến vậy.

"Tui là Ry, rất vui được làm quen!"

"Rất vui được làm quen, tui có nghe Wena nói về bà cũng nhiều, vốn tui là người hòa đồng nên hành động hơi nãy bà không trách chứ? "

A, chất giọng trầm ấm như vậy làm sao nữ ...

"... Không sao, không trách." Cười xuê xoa.

Này giờ tôi mới biết rằng, tôi đã quên luôn hán, xoay ra sau, chọt hán cũng ngược lên nhìn tôi, mặt lạnh tanh, nói.

"Về thôi!"

Ben này giờ phụ bác tài xế vác mấy đồng hành lí của Wena, nó về nước thôi mà cứ như là đi Tây Thiên thỉnh kinh vậy, tội cho Ben mò hôi nhế nhãi, cho đến khi lên xe vẫn không than một tiếng. Lòng dâng lên sự thương cảm, nhưng biết sao giờ, chỉ tặng thăm một câu 'Nhìn cũng tội mà thôi cũng kệ.'

...

Cả đám kéo nhau về nhà Ry, chỉ có Sun là phải về nhà mình thăm cha mẹ. Trước khi đi cậu ta còn bảo với Ry nhất định sẽ gặp lại.

Còn Wena, bố mẹ nhỏ đi picnic rồi nên tạm thời nhỏ ở nhà Ry. Việc học thì đã đâu vào đấy hết.

Nó mở cửa, cả đám bước vào, bọn hần cứ tự nhiên như nhà của mình, Ry cũng không nói gì.

Nó thả mình trên sofa, hần ngồi cạnh nó bấm điều khiển ti vi, Wena với Ben lên phòng nó xếp đồ nhỏ vào tủ nó, đi xuống thấy hần với nó đũa nằm đũa ngồi sát rạt như vậy không khỏi cười thầm.

Ben cũng y như nhỏ, cậu cũng chỉ biết cười cười rồi theo cô bạn gái của mình vào nhà bếp để ... tình tứ.

(Ai đòi lại vào nhà bếp tình tứ ?)

Nó ở ngoài nằm trên sofa, một lúc sau cũng ngủ đi. Hần mỉm cười nhìn nó, nói thật ban nãy lòng hần cảm thấy hơi nhói, hơi bức khi nó nói chuyện với thằng giun gì đấy (Sun nha hia, tên người ta đẹp thế không biết...) còn cười như về thân từ đầu vậy, hần ở bên nó gần như nguyên một ngày, nói chuyện còn không có nói chi đến cười.

(Nhìn cái bản mặt như sấu đời của nhà người ai mà dám tiếp chuyện, còn cười nữa thì quá đỉnh. ~v~)

Nhìn đi nhìn lại, nó rất dễ thương, khuôn mặt tròn bầu bĩnh, hai cái má hồng hồng nhìn cứng lăm như muốn véo cho một cái, môi chúm chím, tóc mái lưa thưa, đôi lúc còn chẹp chẹp miệng.

(Tưởng niệm lại hồi còn nhỏ sừ nhi của ta ... ồm ồm =]]]])

Hần khẽ vén tóc nó vốn đã kiêu kiêu lại, không cho bản thân mình tự tung tự tác đối lúc hần phác giác, cảm thấy mình không nên thích người nào nữa, cảm thấy đã quá đủ khi trong lòng hần giờ như vỡ vụn, âm thầm ôm một mối tình vốn rất đẹp nhưng lại tan biến hư không.

(Hoa mỹ quá ~ _ _)

Hần nhìn nó thật lâu chợt lòng nháy lên một nỗi chua xót, ánh mắt buồn như vô hồn. Một lúc sau lại tan biến, con người lúc này đã biến mất như có như không.

" Siêu nhân điện quang biến hình, tất cả tập hợp! "

Hần ngó người nhìn nó, kiềm chế lại một cái đến khi không chịu nổi nữa mới cười một tràng cho sáng khoái nhưng mà cái cười của hần không như người ta, cười lặng lẽ âm thầm.

(Biến thái cường hóa điệu đà, âm thầm cười, cười trong bụng, bụng cũng cười, hihi haha, ... làm nhảm (*.*))

Hần sau khi cười đã đòi mới đứng dậy vớ lấy cái chăn mỏng để sẵn ở dưới đắp cho nó, rồi vô nhà bếp uống nước.

Định tâm trạng thoải mái nhớ có Ry, hần lại đen mặt khi nhìn thấy cảnh tượng hùng vĩ kia, ngàn năm cũng không thể thấy.

Cô Long với Dương Hóa gặp nhau sao bao nhiêu năm cách trở, nay đã về âm thầm đem những suy nghĩ nói hết lên, bất chấp thời gian không gian, bất chấp cảnh vật xung quanh như thế nào, nàng và chàng cứ ngồi đó, cả hai nắm tay nhau, nhìn nhau thôi cũng đủ, ánh sáng huyền ảo phát ra, thấp sáng hai gương mặt kính điện, như có như không cảm nhận được thân tình yêu đang bay quanh họ, đem tình yêu này đem hoa kết trái. 3

Khung cảnh hùng vĩ kia đập thẳng vào tâm can của hần, hần không thể đem hai con người này đem ra ngoài sân mà tình tứ, mở tủ lạnh một cách bức nhọc, cầm chai nước tu hơi dài, rồi đóng một cái sầm lại thế mà lại không ảnh hưởng đến những người kia.

Đem lòng khó chịu đi ra, thấy thân hình nhỏ bé ngủ ở sofa, ánh mắt lửa giận sớm đã tiêu tan, mặt đầy đi lại ôm thân hình nhỏ ấy vào lòng ngủ, mặc kệ sự đời.

Qh

Tội nghiệp nam chính, ăn giấm chua quá liều lượng há há, à mà sao ta cảm thấy khúc sau như có tình tiết ngôn tình vậy nhỉ (◕◕) ?

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Tách! Tách! Tách!

Tiếng máy chụp ảnh làm tôi tỉnh giấc, cảm thấy mình bị vật gì đó ôm lại, còn có hơi thở nhẹ nhàng thổi vào sau gáy. Tôi lơ mơ đảo người, hai mắt như muốn trợn ngược lên, hơi thở bạc hà xộc thẳng vào cánh mũi.

Tôi bật dậy, hốt hoảng một cái lại giật mình khi thấy Wena với Ben đang đứng cầm điện thoại nhìn tôi rồi liếc hẳn cười gian.

Chắc do cái bật dậy đột ngột của tôi làm hẳn cũng tỉnh dậy, lồm cồm ngồi lên, mái tóc dài được xả ra rồi bù xù, miệng ngáp một cái, vò đầu nhìn tôi rồi quay sang bọn kia.

Hắn đứng dậy, đi thẳng một mạch vào phòng bếp. Tôi ngơ ngời, mặt thoáng một cái đỏ bừng cũng nhanh nhanh đi lên phòng. Tôi liếc bọn nó rồi cầm đầu cắm cổ chạy.

Tôi biết bọn nó đang cười sau lưng tôi. Thốn-ing.

Tôi đứng trước gương, thở hồng hộc. Ôi mẹ ơi, con nào trong gương vậy? X__X Tóc rối cọng nào cọng nấy lộn xộn, mặt đỏ bừng, còn có ... còn có... nước dãi chảy nơi khóe miệng. (Eo -.-)

Tôi muốn đập đầu vào gối chết quá T.T

...

Tình hình giờ là chúng tôi đang mua đồ ăn trưa, các bạn biết tại sao chúng tôi không đi học không khóa chiều không. Là như thế này :

E hèm, sáng sớm tỉnh mơ, bạn học Henri vào phòng hiệu trưởng, lúc đó tôi đứng ở ngoài, sau một hồi lâu tôi giật mình khi nghe ngài hiệu trưởng quát " Học hành chẳng ra làm sao, thế mà đòi nghỉ học!!!"

"..." tôi chột dạ.

Sau đó lại im lặng đến nghẹt thở, sau vài phút, bạn học Henri bước ra, mặt tỉnh lặng như nước, nắm tay tôi kéo đi.

Và lúc sau khi đón Wena, trên xe Ben đã hỏi bạn học Henri chiều nay có học hay không, bạn ấy bảo là : "Mày hãy tận hưởng những ngày nghỉ tuyệt vời này đi!"

Ben nghe mừng húm, hai mắt sáng rực, sau đó bạn học Henri lại bổ sung " Sau đó về trường dọn vệ sinh lớp hết một tuần!"

"..." bọn tôi.

Tuột mắt tiếng chuông hi vọng.

Thế là chúng tôi do bản tính ham chơi mà cũng nghỉ học như thế, việc làm vệ sinh hết một tuần so với nghỉ học hết một tuần thì cũng không lỗ lòi gì.

Tôi và Wena đi mua đồ ăn để hai bạn học nam kia chế biến. Dù chúng tôi cũng biết nấu ăn chút đỉnh nhưng vô công rồi nghề có lẽ thoải mái hơn.

"Hãy, bức ảnh tinh thần sáng sớm nhìn thật đã lòng."

"Những đứa sáng sớm mà đi tìm người khác quả là không có tâm!" Tôi liếc nó, nói gì quả thật nó làm như há hê lắm vậy.

"Tao đã không có tâm từ trước rồi. Hehe." Nó cười cợt.

Địt bố mày, con bitch chết tiệt!

Rồi then quá hóa giận, tôi đi một mạch đến quầy đồ ngọt. Món ngọt ưa thích của tôi là sôcôla, nhất là những món đậm mùi chocolate ấy, thơm thật thơm, mà giòn thật giòn ... (Ngươi quảng cáo bánh đầy hờ (◕◕)?)

E hèm, lấy lại phong độ một chút. Tôi nhìn thấy cây matcha lại liền nghĩ ngay đến hẳn, hẳn rất thích ăn matcha, đa số tôi thấy mấy người con trai lạnh lùng điển hình không thích ăn đồ ngọt, mà hẳn lại ... thật khiến cho người khác nghi ngờ giới tính mà. (_ - _)

Tôi vớ lấy hai cây trà xanh, kế bên là kikat chocolate , cười hớn hở chạy tới chỗ Wena một mạch mà quên là này giờ giận nhỏ.

"Mày mua cho ai đấy?"

"Bạn học Henri."

Ba chữ thôi lại cho Wena cười thâm liếc gian tôi.

"Có gian tình! "

" Không phải, là vì thấy nên mua tao biết ông thích ăn mà." Tôi giải thích.

" Ngụy biện lừa người! "

" Chứ mày cũng mua cho Ben vậy?"

" Ben là bạn trai tao, còn Henri là gì của mày?"

" ...Là bạn cùng phòng, cùng bàn!"

" Thì ra là vừa nhìn thấy liền nghĩ ngay đến người ta, chả trách sao người ta không ôm ngủ, mày không lỗ, không lỗ nha."

"..." Chị tác giả có thể xóa cái dòng ' Vừa nhìn thấy cây matcha lại liền ...' được không ạ? T_T

(Làm ơn đi, chị mày còn phải gia tăng số từ mà -.-)

Vậy hồi nãy thà giận mẹ nó cho rồi.

...

Chúng tôi về nhà liền thấy hai ông tướng kia nằm sải lai trên sofa, thằng thì chơi game thằng thì coi tivi.

Không gian vẫn yên lặng, đến khi chúng tôi bước vào vẫn không một ai trong hai người đó đứng dậy xách đồ giúp chúng tôi.

"Thế thì bà sẽ cho chúng bây rửa chén!"

Đó là suy nghĩ của tôi và nhỏ. Hậm hực bước vào phòng bếp, sau đó để đồ ra trên bàn, chúng tôi ra sofa, nhẩn mặt nhìn hai tên kia.

" Đi mà chế biến nhanh!" Wena hét vào mặt Ben.

" Nhanh lên đi, đàn ông mà rề rà, không phải đã bảo để hai ông chế biến sao? Giờ nuốt lời à?" Tôi thêm.

" Được rồi, từ từ, ồn ào quá!" Ben đứng dậy, phui phui quần áo.

" Vậy hai bà cũng phải tiếp chứ!" Ben thêm vào.

" Thế mấy tôi đi siêu thị mấy ông có tiếp gì đâu!" Wena nổi đóa.

" Tiếp giữ nhà!"

Hắn lên tiếng làm không gian ồn ào này giờ im lặng lại, thật ra mà nói hắn làm chủ được hoàn cảnh hay thật.

" Hai bà tiếp mới có đồ ăn ngon!"

"..." Tôi.

"... Vậy thì cũng được!"

Vì một bữa ăn ngon tiếp một chút cũng chẳng sao.

" Hồi sau khi ăn xong, hai ông rửa bát!" Tôi đập đập Henri.

" Thế có thưởng không? "

" Thưởng bánh! "

" Matcha? "

" Ủ, chịu không? "

Hắn lờ câu hỏi của tôi, xoa đầu tôi một cái, đi một mạch vào phòng bếp.

Tôi không biết lúc xoa đầu tôi hắn đã cười.

" Wena, vậy anh có quà không?"

" Quà đòn!"

* Qhi *

Đạo đây au đi học nên việc ra chap sẽ chậm lại một chút, đây là chap dài chút xíu bởi thường một chút ấy mà, hời lộ hời lộ.

Ngộ bai bai *^_^*

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Cả bốn chúng tôi bắt tay vào làm việc, dĩ nhiên là hai nam của chúng ta phải nấu ăn chính chúng tôi chỉ là phụ diễn thôi.

Tôi đang lật rau cải, nói ra thì tôi thuộc dạng người lười, thường nếu ở nhà một mình tôi sẽ gọi thức ăn nhanh, vừa tiện lại vừa khỏi chế biến này nọ, đặc biệt là khỏi rửa chén.

Nên giờ nói ra là lật rau chứ thực chả biết lật làm sao. Ngồi ngắm nó một hồi, tôi tự hỏi mình tại sao rau lại màu xanh, hay gì đó mà trên từng bộ phận của 'bạn rau cải' lọt vào mắt của tôi.

(Bạn rau cải bị soi ㄖ)

" Ngắm nghĩa gì đây?" Hấn cốc đầu tôi một cái, lại hất mặt về phía tay tôi.

Tôi điếng một cái, lườm hấn tóe lửa.

" Lật sao?" Tôi bực nhọc.

"... Ghét chỗ nào lật chỗ đó." Sau đó xoa đầu tôi rồi lại noli súp đang sôi sùng sục.

(Bạn rau cải : ~T_T~)

Ờ, ghét chỗ nào thì lật chỗ đó.

Và sau một hồi, phần rau cải cũng bị tôi soi mói, bực, lật, moi cũng trở nên vé ry nhút. Nhưng hình như đó chia suy nghĩ của riêng mình tôi thôi.

Cả ba người kia nhìn đóng rau cải ở trong rổ rồi quay sang nhìn tôi. Đen mặt.

Sau đó, tôi trở thành kẻ phụ bếp cho hấn. Là phụ bếp chứ có phải osin đâu, mà sao lại vất vả đến thế.

" Tiêu! "

" Hành!"

" Nấp! "

" Dao "

"..." Tức tốc chạy như đua maratong.

Cuộc đua đến đây xin được phép kết thúc.

" Ngoan lắm!" Hấn xoa đầu tôi, làm tóc tôi rối lại càng thêm rối.

"..."

Tôi và hấn đã làm xong vài món, cả hai nhìn qua phía bên kia coi làm như thế nào.

"..." Hấn và tôi.

Có thể không diễn tả hoàn cảnh của hai người đó được không?

...

Hôm nay, ngày đầu tiên tôi ăn được món ngon nhà làm, cảm giác hết sức sung sướng. Liền ngay ngồi vào bàn, cầm đũa gấp đủ thứ vào chén. Bây giờ chén cơm của tôi có thể cao bằng núi Phú Sĩ không chừng.

Ben ngạc nhiên về độ ăn uống của tôi, ngờ ngàng đến nỗi không có một chút thức ăn vào bát.

Wena vội vàng nhắc khéo " Không ăn đi, kéo hết có tiếc nuôi cũng chả kịp." Rồi ngồi gấp thức ăn vào bát cho hán.

Sau khi no nê, tôi và Wena ra ngoài sofa ngồi, còn việc trong bếp cứ cho nam tử hán đảm nhận. Dù có về ngược nhưng qui định (do tôi đặt ra) đã như thế rồi.

Tôi ngáp dài, có vẻ hồi nãy ngủ chưa đủ vừa định nằm xuống thì hán đã đi ra.

"Đâu rồi?" Hán hỏi tôi một câu không có chủ vị gì càng làm đũa hiểu chậm như tôi ngơ ngơ.

"Quầy?"

"Matcha!" Hán trầm giọng.

"Trong tủ lạnh, ngăn dưới!"

Tôi nhìn hán mặt lạnh đi lấy bánh, rồi tự nhiên dấy lên cảm giác của sự vui sướng. Tùm tùm tìm tìm cười một mình.

"Mày với ông thường nói chuyện với nhau như thế à?" Wena nhìn tôi, nó cười như có như không.

"Ừm... lúc đầu cứ nghĩ ông nói chuyện rất cọc nhưng mà ít lâu sau này tao mới biết đây là tính cách của ông.

Tôi lấy gối chặn ngang bụng chống tay lên rồi nhìn băng quơ.

Nhiều người nói ông rất quây đôi lúc cứ như một con sư tử hay một con sói vậy, làm nhiều lúc tao tưởng mình đang ở chung phòng với chúa tể sơn lâm vậy."

(Ý ra là cứ như ngủ chung phòng với mấy con thú vậy nhưng mà thôi thấy nó kì kì ...)

"Thì là mày ngủ cùng sói gian rồi!" Nhỏ cười gian, mắt liếc liếc tôi.

"... Tao thấy mày mê ngôn tình quá rồi."

"Mày biết tao đã từ bỏ nó lâu rồi không? "

"Từ bỏ thì từ bỏ nhưng tao nghĩ đầu mày chất chứa quá nhiều thứ liên quan tới nó rồi."

Tôi nhìn nó, thấy nó gườm tôi chỉ biết nhún vai cười.

...

Thấm thoát đã là một tuần, chúng tôi lại bắt đầu đi học trở lại.

Nhưng sự thay đổi lớn ở đây là, sáng sớm hán đã gõ cửa nhà tôi, đèo tôi lên xe, đi được một lúc thì gặp Wena với Ben, lúc đầu tôi thấy nghi ngờ là có sắp đặt sẵn, nhưng cứ thế mà nghĩ lệch đi chắc đó chỉ là trùng hợp thôi.

Lúc kia đi với Henri là xe máy cứ như mấy anh chị ăn chơi giàu có, lúc này lại đi xe đạp cảm giác mình trở lại thường dân, một học sinh bình thường, thời thiếu niên thật huy hoàng.

Mà cũng không huy hoàng lắm đâu, vừa vào tới cổng trường là bị mời lên phòng hiệu trưởng.

Tôi cứ không biết vì sao thầy lại bắt đứng như vậy cứ ngỡ thầy cầm máy định vị xem bọn tôi chỗ nào cũng nên.

Và các bạn cũng biết, vụ thầy mời lên là có ý đồ chứ chả ai ở không mà mời học sinh ngay sáng sớm như vậy cả, chẳng cho lấy tinh thần cũng như lót cái dạ dày này của tôi. Mà ngặt nỗi, đang gây phức thầy phân bố người trực nhật thì cái bụng tôi lại phản chủ mà réo lên.

Tại sao sớm muộn không kêu lại kêu ngay phút giàu trọng đại như thế này?

Ăn ở làm sao, khổ đời tôi. Lại phải trực nhật thêm 3 ngày nữa. Tôi giờ mới ngấm nghĩ " Ăn nằm khây khỏa làm gì giờ lại phải vận động mình nẩy như thế!"

Lở nặng lở nặng ~.

* Qhi*

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Nó và hấn được phân công trực là những ngày chẵn còn couple 'nhiệt tình' kia thì phụ trách ngày lẻ.

Cuối giờ hai người bắt đầu công việc, nhóm trực tuần này phát mừng khi có người trực thay tụi nó, cảm ơn rồi rít rồi cuối cùng cũng chẳng có đứa nào ở lại giúp cả. Nhiều khi nó thầm nghĩ có phải mình với tụi kia là bạn cùng lớp không.

"Nhanh đi còn về nhà!!" Henri ngồi xếp bằng trên lang cang bấm điện thoại liên tục sai khiến nó mà mình thì ở không nhàn rồi vô tư.

"Thằng cha này, xuống làm nhanh ở đó mà còn sai này nọ!!!" Nó quơ quơ cây chổi vào hấn. Nực cười! Là ai xin nghỉ hết một tuần, là ai tham lam, nghĩ mình là tổng thống có quyền hạn sai khiến người khác vô lí như vậy à, với ai chứ với Ry này là không dễ nuốt đâu.

(Ừ không dễ nuốt mà chỉ dễ luộc nước sôi :v)

"Rồi, về!" Hấn nhảy vọt xuống hấn cầm cây chổi, quơ quơ vài cái rồi quăng cây chổi vào một góc tường, phui tay.

Ry đứng chết chân tại chỗ, một chuỗi hành động liên tục thu vào đầu nó, sau đó là hàng loạt cảm xúc không thể diễn tả ...

...

"Này, chúng ta ăn như cũ sao?" Ry hỏi khi đang lau khô tóc mình.

Henri ngồi chơi game liền gạt đầu một cái.

"Hay chúng ta ra ngoài ăn, có cửa hàng tiện dụng mà?" Nó hồ hởi, mắt nố ánh sao nhìn hấn.

"Một con heo chỉ nghĩ đến ăn." Rồi đi ra ngoài một hơi. Ý là đã đồng ý.

"Nếu tui không ăn tui sẽ không nói lại ông." Nó nói thảm thế mà hấn vẫn nghe được.

"Ừ, ăn nhiều vào để có sức." Xoa đầu nó cười cười.

"..."

Nó đen mặt, bộ hấn không biết ban đêm ban hôm không được nói như vậy à, ăn nhiều có sức để làm gì vào buổi tối? Thật là một lời nói thâm độc...

(Cửa hàng tiện dụng, ai không nhớ thì xin comeback chap 1)

...

"Chào các cháu!" Giọng nói ôn nhu của bà chủ cửa hàng cất lên.

"Cho cháu như cũ ạ." Tôi cười với bà.

Thật ra trong kí túc có nhà bếp nhưng chúng tôi thỉnh thoảng muốn ra ngoài ăn như thế này, đây là quán phở ngon nhất trong trường mà dù khách đông nhưng xin vào đây rất khó khăn, tiền mặt bằng khá cao nên việc này chỉ vừa đủ ăn, tôi nghe bà chủ kể lại như thế.

Không lâu sau thức ăn được đem ra, nhìn bát phở thật ngon mắt làm lòng tôi phấn khởi không thôi mau mau cầm đũa lên bắt đầu chiến nào.

"Ăn từ từ sẽ không ai dành ăn với bà." Hấn ôn nhu đưa khăn giấy cho tôi rồi mình cũng bắt đầu ăn.

Ngoài trời giờ này se se lạnh với tôi mà nói nó không nhằm nhò gì có lẽ là ăn nhiều quá nên mồ hôi da rồi nên không thấy lạnh nữa. Ấy thế mà hấn cứ cảm râm suốt bữa ăn không cho tôi mở miệng nói câu nào.

Chúng tôi đi ngang qua tiệm cắt tóc, một ý nghĩ loáng thoáng trong đầu tôi tự nhiên lỡ miệng lại nói ra khiến hấn trầm tư không thôi.

"Hay ông vào tiệm ấy để...cắt tóc đi?"

"..."

"...Hay...hay thôi vậy."

Hấn bỗng đi nhanh về phía kí túc xá không nói một lời nào khiến tôi hơi ngượng về phần tía lia của mình và... bên cạnh đó tôi cũng rất tò mò... nhưng có lẽ tôi không nên hỏi...

...

Henri mở cửa một cách nhẹ nhàng, kí túc lại quay về lần nữa, cứ ngỡ quên được, không cần bận tâm gì nữa nhưng hấn lại không biết nói quên nhưng quên rất khó.

'Hay ông cắt tóc đi.'

Lời nói của Ry cứ lặp đi lặp lại trong đầu hấn, sự thật là hấn muốn quên muốn xóa bỏ hết quy cũ kia nhưng lại băng khuâng ngập ngừng. Ánh mắt trở nên hỗn độn những tia nhìn cực kì khó khăn.

Chắc hấn phải suy nghĩ kĩ về việc giữa quá khứ và hiện tại rồi.

...

Tôi trở về kí túc xá nhưng lại không thấy hấn đâu, lòng hơi chùng xuống một cổ khó xử bắt đầu dấy lên. Tôi úp mặt xuống gối vùi sâu vào, một hồi thì tôi ngủ mất tiu.

Tôi loáng thoáng nghe được có tiếng mở cửa, cảm giác một bên giường lún xuống làm tôi thấy hồi hộp, tôi nhớ mình có khóa cửa nha, chắc là hấn đã về rồi.

Bỗng nhiên một vòng tay săn chắc ôm lấy eo tôi kéo sát vào lòng, tôi ngửi được mùi thơm bạc hà nam tính, mùi đàn ông quay quần đầu đây, tôi định ngược lên nhìn thì hấn lại ấn đầu tôi xuống.

"Ngủ đi!"

"Ừm." Giọng hấn nhẹ nhàng khiến tôi mơ hồ thoát cái đã ngủ luôn.

Tôi không nghe được tiếng thờ dài của hấn và câu nói của hấn thì thào bên tai tôi.

"Tại bà hết đây!"

...

Sáng ra tôi lơ mơ như con bò thất nơ, nhưng mà tối qua tôi ngủ rất ngon nha lại còn rất thoải mái. Nhìn thân hình nằm bên cạnh, tôi...

"Ô..ông là ai thế??!!" Rõ ràng hôm qua tôi nghe thấy giọng hấn mà, tại sao lại phóng đầu ra tên con trai không quen biết này.

"Mới sáng sớm bà bị thông nào hả?" Tên con trai đó vò đầu mình.

"Ông là ai? Đi lộn phòng rồi!! Ăn trộm..."

Tôi định la lên thì bị cậu ta bịt miệng lại, sau đó lại cứng đờ trước gương mặt anh tuấn này, nhìn quen quen sao ấy...

"Henri đây!"

Qui

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *ghi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

"Hơ..." Tôi.

Thật tình nhìn hấn rất rất điển trai nha, mái tóc đen được cắt ngắn gọn gàng nhuộm line màu xanh đậm nhìn đúng chất một play boy.

"...Nhanh, trễ giờ rồi!" Hấn bước xuống giường, hướng về phía phòng tắm.

Có phải hấn đang đánh lạc hướng tôi không? Chắc hấn cũng không giải thích cho tôi đâu, chừng nào hấn nói tôi sẽ nghe.

Đi ở sảnh trường mọi người có biết tôi rất xấu hổ không, kiểu như mình là trung tâm của dư luận vậy, kiểu như mình là một tội phạm cần hành hình vậy, nói tóm lại rất rất khó xử.

Ồ ngoài đã thốn rồi vào lớp còn thốn nặng nữa, như thế này này.

"Ui chu choa mẹ ơi, ai vậy, mày dắt trai vào lớp hả Ry?"

"..." tôi

"Ồi mèn đét thiên địa ơi, con Ry có bạn troai kia, tội cho lớp trường chúng toa quế!"

"..."

Có thể nói hôm nay là cái ngày ma xui quỷ khiến gì mà cái giống què gì cũng nhắm vào tôi hết.

Henri không nói gì một mình đi lại chỗ ngồi, đối với hấn thì ngồi chỗ của mình là bình thường, còn với tụi điên kia là cực kì không bình thường.

Cả lớp im lặng nhìn từng cử chỉ của hấn, hấn bình thần lấy sách ra đặt ngay trên bàn, tôi không hiểu hấn làm vậy để làm gì cả!!?

Một trong tốp ở dưới có một đứa nhón chân lên để xem cái tên của hấn. Ủa bộ hấn mới đi học sao? Tụi này bị thông não à, lớp trưởng của tụi nó ngồi một cục đấy này mà cứ như là ma mới vào lớp vậy, ui giờì ai mà dám vào cái động yêu tinh này chứ? Thấy cô còn mô Phật nữa là.

Cậu bạn kia nhìn thấy tên của hấn rồi biểu cảm lập tức thay đổi liên tục như con tắc kè hoa.

"Henri, hứ!" Bỗng Ben đi vào cùng với Wena, thằng bé chả biết sự việc gì, mà lời nói thằng bé lại làm cả lớp giật người một phen.

"Mày đứng như trời trồng vậy?" Wena lại vỗ vai tôi, nó nhìn cả lớp một lượt rồi nhìn hấn song hai mắt nó mở to ra nhìn tôi.

Don't look me anymore - _-! Please~~

"Mấy đứa bây bị gì thế? Ngột ngạt chết được!" Ben quơ quơ tay trong không trung y như phui bay hết những ám khí nảy giờ của tụi nó tạo ra.

Sau 5 giây bắt đầu cả tốp ủa vào Henri, đứa hời này hời nọ, lao nhao không ngừng.

"Ông mới cắt tóc đẹp trai phết nhỉ?" Wena héch tay cười gian.

"Thế mày có nghĩ là liên quan đến tao không?" Tôi chỉ vào mặt mình, ngo ngo hời nó. Tôi mong kết quả không xa quá tầm với của tôi.

"100%."

"..." Cạn lời.

Sau vài phút cả bọn xàm xàm mới nghiêm chỉnh vào học, tôi cười khỏ nhìn hấn, hấn thì mặt gian gian nhìn tôi.

...

Henri nhận được một tin nhắn ở giữa buổi học, ý là đang học đang dở, hấn mới đứng phắt dậy, một hơi phóng ra cửa lớp hình như là đang có việc gì rất quan trọng. Mà ngộ thật hình như cái hành động đó xảy ra nhiều lần rồi thì phải, cô giáo dạy Văn mặt vẫn tỉnh bơ không nói gì vẫn dạy tiếp. Kiểu như là quen rồi ấy.

Bạn cũng sẽ thích Bạn Gái Tôi Là Du Côn ! (TAM DỪNG) Bởi NaaLeee 27.8K 2.2K Bởi vì được gặp cậu Bởi Zhengbb14 39.5K 2.6K Em Gái À! Anh Yêu Em Bởi HaHaoThien1 9K 563 Sủng vật của tổng tài đại nhân Bởi ngocbinoo 7.7K 316 Tao không thích yêu mày đâu Bởi TrangGentle 38K 2.7K Cô nàng lạnh lùng và Anh chàng ấm áp Bởi EmilyNhưng 32.9K 1.4K Hey Boy! I Love You Bởi Emkhonglacuaanh 25.2K 1.4K Tôi biết hấn nhận được tin nhắn là vì...tôi nhìn lên. Có vẻ là không minh bạch thật nhưng chỉ là vô tình nhìn thôi.

Nhưng nói vậy chứ tôi rất tò mò không biết có việc gì xảy ra?

Sau tiết học tôi lật đật chạy sang bàn của Ben đang tư tình với Wena, mấy nó nhìn tôi như kì đà cản mũi (+.+) như một màng điện xé toạt trái đất ra làm đôi vậy, thì có chuyện người ta mới hỏi chứ ai đâu mà ở không ngồi chọc ổ bom nổ chậm chứ.

Biết người biết ta trăm trận trăm thắng!!

"Chắc là nhận được tin của bạn gái mới hấp tấp như vậy?"

Một cái 'đoàng' trong đầu tôi, hần có bạn gái rồi sao? Thật tình chả nói cho sự tỷ gì biết hết? Mà sao tôi cảm thấy nhói nhói?

Cảm giác như mình bị lừa thì phải, hai đứa kia nhìn nhìn gian tôi làm tôi không có gì mà cũng phải chột dạ.

"Mấy sao thế nhỡ?" Wena giờ giọng trên chọc tôi.

"...À thì...tao thấy..." Gương mặt của tôi lúc này chắc tức cười lắm, kiểu như ăn cắp mà sợ chúng nó nghi ấy.

"Mấy thấy?" Nó cố kéo âm 'ấy' ra tới tận bầu trời xanh cao chói vót.

"Tao cảm thấy...bình thường." Tôi cười cười, nhưng cũng có lo lắng.

"Bình thường!?", ừ bình thường, hehe." Wena gật đầu một cái rồi cứ ở đó ngồi cười.

Cười, cười như con đười ươi! '▽'

...

Henri bắt taxi ra sân bay, hồi thúc bác tài xế kịch liệt. Gì cũng được chứ chuyện này hần phải giải quyết nhanh gọn lẹ, triệt không cho phát huy mầm móng.

("..")

Chuyện là hần nhận được tin nhắn của Mina, là cô em của bạn hần, do người chị đã qua đời nên muốn nhờ hần chăm sóc đứa em này dù gia cảnh của Mina khá ổn định và gia đình hần cũng có quen biết nên ngoài việc người dung nhờ đến người nhà cũng nhờ.

Thừa biết mình chỉ coi Mina là em gái nhưng việc Mina nghĩ nó là vậy thì không. Cô cứ như mù quáng hết cỡ vậy, cứ nghĩ hần thích cô vì hần chăm sóc cô rất tận tình nhưng chỉ là trên danh nghĩa anh em. Sự thật lúc nào cũng phủ phàng.

Đứng một hồi lâu, một chiếc máy bay hạ cánh xuống, dòng người tấp nập đi ra, lần trước đi chung với Ry cảm giác không oi bức nhọc như lần này, chứ thế một tiếng trong miệng liền nhìn thấy bóng dáng của một người con gái.

Vali thì hai ba cái, không lẽ định ở đây luôn sao? Cười khổ một cái hần đi lại chỗ Mina.

"Anh Henri, lâu không gặp cái điển trai của anh vẫn khiến người ta lóa mắt như vậy! Anh cắt tóc rất very nice nha!" Đi đôi bói lời nói là hành động.

"Ừ." Hần chỉ nói một từ nhưng không làm cho ai kia biết điều mà bỏ qua.

"Tại sao lại lạnh nhạt với em như vậy?" Mina vùng vằng bẹo má Henri.

"Em làm ơn người lớn một chút, để anh trở em về nhà ba mẹ!" Henri chửi thề một tiếng trong bụng, đúng là phiền phức hết cỡ.

Nếu không vì lời hứa kia hần cũng không ngu dại gì mà phải cực nhọc như vậy đúng là lúc đó hần quá ngu muội mà.

Thấy trạng thái hần như vậy, Mina cũng biết điều im lặng theo hần lên taxi về nhà ba mẹ của mình.

Khi về tới Henri nhận được một cuộc điện thoại của Ry, nó gọi cho hần để hỏi lí do? Hay có việc gì khác? Lập tức hần bắt máy ngay.

'Ông có về kí túc xá hay không?'

'...Có.' Hần ậm ừ một lát mới nói 'Nhưng sẽ về trễ một chút bà cứ việc ăn và ngủ trước cũng được, nhớ khóa chặt cửa cẩn thận.'

'...À...ừ' Đầu dây bên kia hơi im lặng một chút rồi cũng tự động tắt máy.

Như kiểu vợ chồng son ấy, kiểu như chồng đi làm xa vợ điện hỏi thăm xem chừng nào mới về, nghĩ đến đây một cổ ảm áp dâng lên, hần cười một cái ánh mắt yêu thương nhìn cái điện thoại (??!)

(Anh ấy bị ảo tưởng vượt qua giới hạn con người luôn rồi)

Cảm giác có ai nhìn mình chăm chăm, chột quay qua lại bắt gặp ánh mắt khó hiểu của Mina, liền xoa đầu cười cười rồi như không có việc gì.

Hắn đâu có biết cái biểu cảm hạnh phúc đó đã đi sâu vào đầu của Mina. Làm cô bồn chồn thấp thỏm không ngừng.

Qh

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Về đến nhà Mina lúc đó đã hơn năm giờ chiều, do trời cũng gần tối nên ba mẹ Mina bảo Henri ở lại ăn cơm tối.

Mà người nào hay rằng hắn lại muốn về KTX ăn tối cùng với cà rốt nhỏ, hắn lạnh lùng từ chối lời mời với lí do cũng trong sạch dữ lắm.

"Con no rồi ạ."

Thế bạn ấy ăn khi nào nhĩ? Đớp không khí phải không? Cách đó chắc cũng sinh tồn cao...!!!

Thế là bạn ấy được thả về trong sự tiếc nuối của cha và mẹ Mina, còn cô bạn Mina thì đừng nói tới nhé, buồn không chịu được.

Henri bắt taxi về KTX, hắn nhìn ngắm ngoài đường, những hàng cây vụt nhanh qua ô cửa kính trong suốt và dòng người bận rộn khi đêm xuống. Hắn mong về với cà rốt nhỏ biết chừng nào.

...

Tôi cứ cầm cúi nhìn hình ảnh trong điện thoại mà hai hàng nước mắt chảy như thác, ngồi cứ gặm gặm cái đầu xanh xanh của chú mèo Ori đến muốn nứt ra.

Thật tình là phim quá hay đi làm tôi không thể nào mà không tuôn trào cảm xúc được.

Đến khi cái bụng của tôi réo ọt ọt tôi mới phát giác là đã gần tới cơm tối rồi. Mà nào giờ tôi có nấu ăn đâu một con lười như tôi chỉ biết nghĩ đến ăn chứ chẳng biết nấu.

Thôi rồi không ăn sẽ đau bao tử, mà đau bao tử dần dần sẽ trở thành lưng bao tử mà lưng rồi thì sẽ tử tử thế nên suy ra phải kiếm đồ ăn để lót bao tử. ("..."
) 2

Tôi lật đật nhảy xuống giường, chắc phải ra ngoài ăn thôi, Henri chắc chút nữa mới về mà chắc hắn cũng đã ăn rồi nên trước sau gì tôi cũng phải ăn một mình thôi, chỉ là thời gian sớm hay muộn.

Tôi thở dài, vớ lấy áo khoác rồi ra khỏi phòng.

...

"Cho con một phần cơm gà sốt mỡ!" Nó gọi món sau đó ngồi nhìn ra ngoài đường phố.

Chỗ này là ở gần KTX, thực chất ăn ở KTX cũng không vấn đề gì chỉ là nó thích thay đổi không khí một chút. Nhìn dòng người tấp nập, ánh đèn lấp lóa ngoài kia nó lại chợt nhớ tới gia đình.

Lúc nhỏ, nó thường được ba mẹ dẫn đi chơi vào trời tối thế này mà mấy ngày thường này những người dân thì bận bịu ngày đêm đôi khi hiếm hoi lắm mới thấy có một gia đình nhỏ dẫn nhau đi chơi.

Nó đòi ba mẹ đi mua siêu nhân điện quan, vì là con nhất nên cái gì cũng chiều chuộng nó cả và thế nó được dẫn đến cửa hàng đồ chơi.

Đến nơi thì nó đã chọn được cái mình thích nhưng có điều muốn mua cũng không phải dễ. Không phải là giá cả đâu mà là đồ của nó thích người khác cũng thích.

"Này bạn, cái này là tui chọn trước!" Nó nắm một dưới cửa đồ chơi cố gắng dành về phía mình.

"Bạn là con gái, sao lại chơi cái này làm gì? Của mình!!!" Phía bên kia đối thủ là cậu nhóc tóc đen, ánh mắt tuy có hơi lạnh nhưng sự trẻ con chiếm đa số. Thoạt nhìn cũng trạc tuổi nó.

"Con trai hay con gái ai mà chả được chứ? Thế bọn con trai tại bạn cũng thích mặc váy chơi búp bê đó!" Nó hất hàm, cười khinh.

"...Ai bảo thế?! Là đàn ông, nam tử hán đại trượng phu không bao giờ làm những việc biến thái như vậy!" Cậu nhóc đó cũng không vừa, mở miệng nói lớn để khẳng định câu nói của mình là đúng.

"Hừ! Nam tử hán đại trượng phu mà lại dành đồ chơi của nữ nhi? Thật đáng khinh thường!" Nó cười liếm môi chuyển sang giọng điệu son hùng hào kiệt.

(Qh: Hai em ấy cãi lộn xuyên không rồi =))) 2

"Bỏn vương ta đây suốt đời làm những việc đáng đàn ông, một đời ra thương trường, đao lười hạ xuống đều thiệt mất mạng người.

Huống chi giờ một việc nhỏ nhặt ta không chấp nhưng nữ nhi như ngươi lại hùng hổ mặt mợ đi dành đồ thật không thể không chấp!" Cậu nhóc cao giọng, lại ra vẻ khí phách anh hùng.

"Hừ, nhà ngươi thật không biết lí biết nghĩa, ta đây là chứng minh nữ nhi bọn ta không phải thứ yếu đuối chỉ biết ở nhà lo việc bếp núc."

(Qh: Lỗi không phải ở bọn trẻ mà là ở các bậc phụ huynh / \ chẹp chẹp)

"Thế bây giờ ngươi không đưa?" Cậu nhóc nín mạnh món đồ chơi quyết tâm phải giành được.

"Ta không nhường, tiểu tử như ngươi làm gì được ta?" Nó cười thách thức, nụ cười của đứa trẻ ngây thơ đòi mua đồ chơi hồi nãy lại thay thế bằng nụ cười của nữ vương thiên hạ.

"Ry con à, nhường bạn đi chúng ta mua cái khác!" Mẹ nó nhìn nó cười rồi chỉ sang món đồ chơi khác : "Ồ kia có rất nhiều đồ chơi nha!"

"Không, con muốn cái này!"

"Henri, con nhường bạn đi con!" Ba Henri nói thầm vào tai hắn. Vì nói thầm nên nó không nghe được.

"Không, con muốn cái này mà!"

Cả hai bên phụ huynh đều bó tay với hai đứa trẻ cứng đầu này. Chợt ba nó cuối xuống nói với nó: "Hay là vậy ba sẽ dắt con đi mua gà rán rồi đến chỗ này mua siêu nhân điện quan, có được không?"

"...Nhưng nếu bị tên kia mua thì sao ạ?" Nó vẫn một mực muốn giành lấy món đồ chơi này mà.

"Thì một hồi mình quay lại lấy được không?" Ba nó vẫn ôn tồn.

"...Vâng..." Nó ngậm ngùi buông tay ra. Khi đã đi rồi còn quay lại trêu lười "Đại nhân ta không thèm chấp kẻ tiểu nhân."

Giờ nhìn lại, thật khâm phục mình hồi nhỏ, khi phách như vậy, oai hùng như vậy dù lớn cũng có chút nam tính nhưng không bằng hồi xưa. Đúng là càng già thì công lực càng thấp, máu dục trừ cũng không nổi, haha.

Trong lúc nó đang nhớ lại tuổi thơ thì phần cơm đã có trên bàn từ bao giờ. Nó cười rồi cầm muống đĩa lên ăn.

Đang mê mải ăn ngon lành, bỗng có một người ngồi xuống đối diện nó. Ngược nhìn lên, thì ra là hả mà ai thế nhỉ??

Thấy nó nhìn mình ngẩn ngơ, Sun chợt phì cười, xoa đầu nó rồi nói. "Không nhớ tui sao? Quên mau vậy à?"

Nó chau mày, chẳng quen cái cách xoa đầu như quen biết này, vuốt vuốt tóc mình lại.

"Ông là ai nhỉ?" Nó bình thản hỏi.

"..."

"Nhìn ông cũng quen nhưng mà ... tôi không nhớ, ha ha." Nó cười gượng.

"Haizz, tôi giới thiệu lại vậy. Tui là Sun bạn của Wena, chúng ta đã gặp hồi sân bay đấy." Thật tình là nó không nhớ chút gì về cậu sao? Vậy ấn tượng đầu tiên trong của cậu trong nó cũng là vô hình luôn sao?

"Ahaha, thật tình đáng trí quá, xin lỗi xin lỗi!" Nó cười.

"Ừ, bà ăn tối rồi à?"

"À ừm, vì tui không biết nấu ăn mới ra ngoài ăn hàng như vậy, ông ăn cơm tối chưa?"

"À, rồi! Bà cứ ăn tự nhiên, tui uống nước là được rồi!"

"À, ừ." Thật ra thì mình ngồi ăn mà có người ngồi cạnh thật không quen nha, huống chi giờ là một người con trai quen không lâu, thật là muốn ăn cũng ăn

không nổi.

'Có ai cứu tôi đi!!!'

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Tôi im lìm ngượng nghịu ăn cơm, tôi không dám nhìn thẳng Sun mà cứ cuối đầu ăn như kẻ có tội.

Mà tội gì? Có tội gì đâu? Tại vì bà tác giả thương tôi quá nên mới đặt tôi vào tình huống ngượng ngập này...!

(Qhi: Ồ mai một còn tăng level nữa cơ mới có một chút thôi, vạn sự khởi đầu nan mà haha)

Hừm, tôi nhìn đồng hồ treo tường, đã điểm 9 giờ rồi mà tôi vẫn ngồi ăn nhoi nhoi như thế này. Phải về lẹ nếu không sẽ bị la chết mất.

Nhìn tôi ăn như hấp hối vậy Sun cười." Quả thật bà sợ KTX đóng cửa sao?"

"À ...ừm. Haha, vậy ông định ở đây bao lâu?"

"Khoảng 3 tháng, vậy hôm nào rảnh chúng ta đi chơi?" Sun cười, đưa ống hút gần miệng.

"Thật sao? Vậy quá vui rồi!" Tôi háo hức đến mức buông cả muỗng đĩa xuống chỉ thiếu là nhảy cẫng lên mà ôm người ta thôi. Xin thề, tôi, Ry, cực kì cực kì thích đi chơi mà người ta gọi theo là 'lười mà ham chơi' ấy.

"Haha, không ngờ bà thích như vậy! Chắc chắn tui sẽ dẫn bà đi! Hứa đó!" Sun nhìn tôi, rồi đưa ngón tay út ra.

"Hi, quân tử nhất ngôn!" Tôi đưa ngón út ra cười tươi.

Thật ra tưởng chừng như bữa ăn hôm đó chắc chắn sẽ không có phần ngượng nghịu cuối cùng nào nhưng cho đến khi Sun bảo sẽ đưa tôi về.

Tôi thì hay ngại ngại mấy chuyện này nên tôi đã từ chối nhưng quả thật cách từ chối của tôi không hiệu quả mà còn tăng thêm.

"Không được, cho dù là xa hay gần hai người đi chung với nhau vẫn tốt hơn!"

"..." Các bạn muốn tôi nói sao??

Sau đó, Sun đưa tôi về, đoạn đường tuy ngắn nhưng giờ lại quá dài. Chúng tôi chỉ nói với nhau đôi ba câu rồi sau đó phần lớn là im lặng.

"Ông đi đường cẩn thận, cảm ơn!" Tôi vẫy tay chào tạm biệt Sun.

Cậu ấy cười một cái rồi quay lưng bước đi, tôi hình như lơ mơ được gần bóng lưng cô đơn đó tôi sẽ gặp rất nhiều. Haha, chắc tôi đa nghi quá thôi, cậu ấy lúc nào cũng cười, hòa đồng, dịu dàng như vậy, sao lại có thể...Tôi lắc đầu nguây nguây sau đó chạy nhanh vào KTX.

Thế mà tôi không biết tôi đang chạy vào nơi của quỷ dữ.

...

Nó mở cửa, may là hần không khóa cửa nếu không nó có thể ở ngoài này nguyên một đêm với những chú muỗi luôn.

Tư thế rón rén đi chậm chậm liền không hiệu quả mà còn bị phát hiện rất sớm.

"Mấy giờ rồi?"

Hần đang nằm trên giường đột nhiên mở mắt, liếc nhìn người con gái đang ở trước nhà vệ sinh kia, thờ dài một cái rồi ngồi dậy.

"À, ừ, thì 9 giờ 30 phút!" Khoảng thời gian 30 phút đó là cả một quá trình nói chuyện giữa nó và Sun.

"Đi đâu?" Hần nhắm mắt, ít ra cũng biết được thời gian.

"Đi...ăn." Nó lấp bắp, ô hay nó có lỗi gì mà cứ như mình là kẻ có tội vậy.

Cái suy nghĩ viễn vong đó như góp sức lực cho nó trong phút chốc rồi lại dập tắt ngay vào những phút sau. Nó toàn ép vào tình thế bị động, thật quá không công bằng đi!

"Vói ai?" Hấn vẫn giữ đúng tư thế cũ có điều giọng như đang kiềm nén dữ lắm.

"Sun, Sun."

"Là thằng nào?" Hấn nhàu mày, nhìn tôi khó chịu.

A, nếu nói vậy tôi đã hiểu cảm giác khi phải giới thiệu lại rồi.

" Là bạn của Wena ấy!"

"...Ngủ đi!"

Hấn im lặng hồi lâu mới bảo tôi đi ngủ, hấn im lìm nằm xích qua cho tôi có chỗ rộng.

Thế mà tôi không biết, đêm nay sẽ có người ăn một hủ giấm chua.

...

Thấm thoát ở đầu học kì, bây giờ đã bắt đầu ôn tập để thi, nhưng bình thường tôi chả học hành gì cả bây giờ phải củng cố lại thành một cục một đồng chành ảnh như thế này.

Có lẽ đối với các bạn học sinh có tiềm năng bí ẩn thì quá good rồi còn tôi, một con lười đứng chết, lại nghiện ăn mà nói nôm na là một con heo thì chu chơc mọc ời khổ thật khổ.

Gần đây do hấn là Hội trưởng nên công việc cũng rất nhiều, thời gian tôi gặp hấn rất ít, dù có gặp thì cũng chỉ thấy hấn cầm một xấp giấy nói chuyện với các ban cán sự. Tôi thấy hấn, hấn không thấy tôi.

Tôi cũng không nghĩ nhiều gì, chỉ cảm cúi học cho nhiều vào, nếu bài nào không biết tôi sẽ hỏi Wena hoặc những người nào đó học giỏi.

À mà nói tới thành tích thì tụi vượn lớp tôi chả có tí bận tâm gì cả, lúc đầu có hơi ngạc nhiên dù gì lớp cá biệt cũng phải rất cố gắng. Sau đó Ben nói với tôi, tụi nó có hứng thi sẽ thực hiện không cần lo. Vậy thì thôi.

Cô bảo tôi đưa xấp giấy tổ chức gì đó cho Tổng phụ trách, ít ra tiết Hóa tôi chưa học bài nhoi nhoi cũng được.

Tôi đi dọc theo hành lang, gió dịu dịu làm tôi khá thoải mái, đi ngang qua cây bàng, tôi thấy một bóng dáng rất quen thuộc, hằng ngày về KTX chắc chắn sẽ gặp. Đó là Henri.

Hấn đang đứng với một cô gái, nhìn cô ấy đẹp rạng ngời luôn nha còn cười rất tươi nữa. Hai người đó nói chuyện gì vậy nhỉ? Sao vui vẻ thế phôn? Tôi cũng không tò mò gì nhiều chắc là bàn luận về vấn đề gì đó á mà, thôi thực hiện nhiệm vụ trước mắt cái đã . Tìm thầy tổng phụ trách thôi!

...

" Thật sự em tìm anh làm gì?" Hấn nhăn mặt, chắc là ba mẹ hấn nói cho Mina là hấn học ở đây rồi mới mò mẫm tới đây.

" Chỉ là em muốn khám phá trường anh thôi, trường đẹp thế này, to thế này, thật là nguy nga!" Mina cười tươi, nhìn xung quanh như trẻ con.

" Xong rồi về đi!"

" Gì chứ? Anh thôi có mà nhăn nhó với em đi, nghe nói anh ở KTX, cho em coi phòng anh được không?"

Hấn im lặng, sau đó lắc đầu, nhẹ nhàng xoa đầu Mina.

"Ngoan, về nhà đi!"

"Thôi, cho em nhìn một chút thôi!"

...

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *qhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Tôi vrun vai, uể oải quá. Haizz, thật là mệt quá đi. Tôi chỉ mong làm sao có thể phóng thẳng lên KTX mà đánh một giấc cho đã đời.

Nói là làm tôi vừa đi vừa tập thể dục cho giãn cơ xương, nó đông cứng lại rồi.

Đi tới cửa, tôi thấy cửa hở chắc là hần về rồi, ạch tôi còn nhớ cái vụ hôm qua dù không có gì quá lớn nhưng lại có cảm giác thật đáng sợ. Đẩy cửa bước vào, tôi ngạc nhiên đến tột cùng.

Hần và một người con gái tình tứ như thế ? Ở ngay tại KTX luôn sao? Sao tôi cảm thấy gì đó cứ nhồn nhột trong lòng.

"Ry?" Hần gọi tôi.

Tôi chột giật mình, cười một cách ngượng ngập.

"Ách, haha xin lỗi đã làm phiền cứ tự nhiên!" Nói xong tôi quay gót tính chạy đi một hơi không ngờ tôi bị bắt lấy nhanh gọn lẹ.

"Hiểu lầm rồi!" Hần nói đủ to cho tôi và cô gái xinh đẹp kia nghe.

À nói tới cô ấy, hình như tôi đã gặp ở đâu rồi thì phải ?..... Haha, bỏ đi.

"Phải ha, chỉ hiểu lầm...thôi!" Giọng trong trẻo cất lên làm người khác rất êm tai, nhưng tôi cảm thấy cô gái này sau câu giải thích của Henri hình như cô ấy khó xử thì phải.

"À, không nha, tôi không nghĩ gì sâu xa đâu mà, haha." Nói và cười chứng tỏ tôi còn khó xử hơn cô gái kia.

Hần, sau lời nói của tôi dường như cũng không cảm xúc, nói với cô gái kia : " Về được chưa?"

Cô gái ấy chỉ cười cười, lại chỗ tôi đưa tay ra. Miệng nở nụ cười tươi bảo: " Rất vui được làm quen!"

Tôi ngớ vài giây, à thì ra cô ấy bảo là muốn làm quen thôi mà, chuyện đó đơn giản cực kì. Ngay lập tức tôi bắt lấy tay người ta, hình như việc khó xử bực bội trong lòng cũng đâu bay mất tâm hơi đi, thật là tôi không biết nói sao với chính mình...

"Tui là"

"Đi thôi!"

Giọng trầm trầm vang lên, nụ cười tôi đơ lại, hay thật cả bạn gái của hần cũng không muốn giới thiệu với tôi, ừ vậy đi, tùy, sao cũng ỉm fine hết.

Tôi lòng hơi bực, ừ thì cứ nhột nhột sao ấy.

"Nhớ khóa cửa cẩn thận!" Hần xoa đầu tôi, sau đó hướng tới cửa chính mà đi ra, cô nàng xinh đẹp đó cũng theo phía sau.

Tôi cảm thấy nhẹ một chút, haha.

Phải rồi, hôm nay thực sự quả là một ngày dài.

.....

Henri sau khi đưa cô nàng kia về một mồi đi lên KTX. Lúc này chỉ là một hiểu lầm nhỏ, không biết cà rốt kia có hoài nghi gì không, lòng vương vương một chút. Hần nhanh chân đi lên những bậc thang cao ngất ngưỡng kia.

Thờ hồng hộc, đưa đôi tay vịn nắm cửa một cái, một tiếng cạch vang lên ... khoan đã không phải lúc này đã bảo rằng phải khóa cửa rồi sao? Tim hần đánh thịch một cái, đẩy cửa bước vào.

Chap này thật sự rất ít haha, xin lỗi các độc giả nhiều, Nghĩ sẽ cố gắng tranh thủ và xin hứa một điều "Truyện sẽ không bao giờ drop ." Chắc chắn luôn ;_;

Fighting☐

Chương 26

Henri hít sâu, sau đó thở ra một hơi, thì ra là ngủ quên không khóa cửa cứ như thế này lỡ có một ngày có một thằng biến thái vô phòng thì làm sao? Thật ngốc quá thể!

(Thằng biến thái đó là anh đấy anh ạ.)

Ngồi xuống giường Henri vuốt vuốt tóc nó, sau nhũu mài một cái để tóc ướt thế này mà ngủ được à? Còn bật điều hòa lạnh như vậy, đến khi nào nó mới biết cách chăm sóc mình? Với tay lấy cái remote bật giảm điều hòa, vuốt những tóc mai của nó đang che khuất mặt.

Không biết hấn đã thấy khuôn mặt này ngủ bao nhiêu lần rồi, toàn làm tim hấn đập nhanh thôi cô nàng này đến khi nào mới bớt dễ thương đây.

(Sao anh toàn đồ thừa cho người ta thế?)

Nhìn nó một lúc lâu, hấn vào phòng tắm, xả nước lạnh làm dịu đi cái nóng của mình. Tiếng nước làm cho nó tỉnh giấc trong mơ màng, trạng thái nửa tỉnh nửa mê làm nó giống như người không hồn, theo thói quen nó sẽ tìm nước uống và ... thay vì vào bếp thì nó lại vào phòng tắm.

Xoạt

"..." Hấn.

" ... A! Nam thần !" Vậy mà nó còn tỉnh bơ còn cười nữa.

Cũng may ra là hấn đã mặc quần rồi đấy, chỉ thỏa phần trên, nếu không hấn cũng không biết làm sau.

Giữ phong độ ngầu, hấn bước ra, xoa đầu nó, kê sát mặt nó mà cười nói : " Ai là nam thần của bà?"

Trạng thái mơ màng vẫn ngự trị y cũ, đưa ngón trỏ chỉ vào thẳng mặt đối phương, thay cho sự trả lời của mình.

Hài lòng, mỉm cười một cái. Phải, hấn là nam thần của nó!

Cô nàng chẳng biết gì nữa ngẩn ngẩn ngơ ngơ đi vào phòng tắm, ở đây hấn mở tủ lấy một cái áo thun mặc vào, sau đó nằm lên giường đọc sách.

Thật ra chỉ là giả vờ đọc sách thôi một chút nữa cả rớt kia ra, tha hồ đùa chọc một chút. Đã biết thói quen của nó là nếu bị đánh thức giữa chừng, nó luôn mơ màng không xác định được gì, nói hay làm gì nó cũng nghe lời đến khi nào nó ngủ một lần và thức một lần nữa lúc đó nó mới tỉnh mộng.

(Hư cấu thật :V)

Nó bò lên giường sau khi đi toilet, thấy hấn đọc sách nó cũng nằm xuống kê bên, đầu dụi dụi vào bắp tay của hấn, hít mạnh để chiếm lấy hơi thở của người ta sau đó nhắm mắt cùng với nụ cười thỏa mãn.

(...Chị biến thái quá...)

Henri nhìn một loạt hành động đang diễn ra trước mắt, hơi cứng người lại một chút, cười thầm trong lòng , tay hấn vuốt nhẹ tóc nó. Dường như cái cách hấn vuốt tóc nó đã trở thành thói quen in sâu vào máu rồi, tóc nó mềm và rất mượt, rất thích đi.

Thế là một đêm nữa lại trôi qua.

Thời gian vụt qua rất nhanh, thoát cái đã đến kì thi. Nếu mà nói ra thì học kì thật sự rất nhẹ nhàng ... đối với những học sinh giỏi còn với tôi đó là cả một quá trình, xem đây.

Ngày thứ nhất của ôn thi, cô giao đề cho tôi làm, làm đi làm lại hai tiếng mấy đồng hồ nhưng tôi vẫn chỉ có vài ba chữ.

Ngày thứ hai ôn tập nhóm, gồm Henri, Ben, Wena và tôi ba người kia giải bài tập tốc hành tôi nhìn trời nhìn mây hát vu vơ.

Ngày thứ 3 ôn thi, tôi ngồi trong phòng học bài xem đi xem lại tài liệu, đầu óc cứ nào là toán đại, văn học, sử địa lí và công nghệ hóa (Ai hiểu là gì không?)

... Tôi tệ quá mức...

Tôi bắt đầu lặp kể van xin quý lại người bạn cùng tôi vượt qua khó khăn gian lao và cách trở, là bạn cùng phòng của tôi, thật ra thì chỉ cần một câu "Ông giúp tôi ôn bài với." dù thế nào người ta cũng chấp nhận chứ không phải như tôi kể như là bạn Henri nhỏ nhen ích kỉ đâu...mà là tôi ngại.

Nghe tôi nói xong câu có đóng dấu ngoặc kép, hấn chẹp miệng và thản nhiên như lời nói của gió thoảng qua tai hấn và bay đi vậy.

Tôi nhăn mặt bặm môi, nhìn biểu cảm của tôi hấn nở nụ cười nhẹ.

"Còn không lấy tập?"

"...A! Lấy! Lấy chứ!"

Tôi lúng ta lúng túng lấy tập ra cho hấn ôn, dù vài lần đầu có bị đòn nhưng dần dần lại có tiến bộ, đỡ ăn đòn hơn.

Và đã đến kì thi.

....

Hi everyone, cho các bạn đợi lâu rồi, haha. Mà các bạn à! Hãy nhận xét truyện của mình đi nào! Come on! Rất rất rất cần những lời nhận xét của các bạn <3 <3

Love all ♥

Bạn đang đọc truyện *Bạn Cùng Phòng Của Tôi Là Con Trai !!!* *ghi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Có ai bảo học là sướng dù vậy nói thế thôi, thi xong tôi thở phào nhẹ nhõm, hôm nay tại nó tổ chức đi karaoke lòng tôi háo hức không thôi mặc dù hồi hộp lo lắng không biết mình thi thế nào, chỉ cần 'đi chơi' phát ra từ ai tôi cũng lập tức 'ready' liền.

Cả lớp tôi kéo nườm nượp vào quán người ta như lũ quết, tôi cố gắng chen vào biển người, thường chiều tối quán karaoke Winter này rất đông, tôi biết vì nghe tại nó nói, tôi như đang chật vật với cuộc đời thì cổ tay tôi bị giật về phía sau, mắt đã tôi té vào lòng ai đó quen thuộc.

..Nếu không phải quen thuộc thì sao? -_-

Bỗng định đầu tôi truyền đến một giọng nói thật 'quen thuộc'. Tôi đo người một chút rồi sau đó đứng tựa hấn vào người đó luôn.

"Dựa vào!"

Henri không nhìn tôi một cái, cho đến khi đến phòng karaoke hấn mới cười nhạt rồi đá xoáy tôi.

"Đáng thương!"

"..." Tôi bực.

Tôi ngồi cách xa hấn ra một khoảng, Wena không ngồi với Ben lật đật chạy qua bên tôi, ngồi cái bịch xuống.

"Sao không kê vai sát cánh với chồng mày đi?" Tôi khinh bỉ, liếc nó.

Nó chẹp miệng, lắc đầu.

"Tao đang thương mày đấy, thấy cô đơn quá mà, cảm ơn tao đi, bị chồng tương lai bỏ bơ vơ thế kia!"

"..." Bị đá điều lần 2.

Tôi liếc nó, cảm nhận mình có nguy cơ thùng nặt nó cười cười rồi đánh trống lảng qua chuyện khác.

Tôi không nhìn nó nữa, nhìn chăm chăm lên cái màn hình tivi 42inch xem từng lời nhạc mà chúng nó hát, bên tại nó thay nhau hát và hát theo cặp, bài này

là Ben kế tiếp là Henri, bên nữ thì là Wena, kế tiếp là ... haha, tôi.

Còn điều tôi tệ nào xảy ra nữa không?

Sau vài phút, tôi im lặng nhìn Henri, hấn vẫn cứ im im như thế tôi cũng im im như vậy, đến khi tụi nó hồi thức, tôi nhẹ nhàng cầm micro lên cười gượng, hấn cũng đã cầm rồi.

Henri bước lại phía tôi, bảo Ben chọn bài 'Love paradise'. Tôi ngớ người, hấn nói nhỏ với tôi, giọng hấn trầm trầm.

"Biết hát không?"

"Đủ để đạt điểm, haha."

"Vậy là bình thường? Thế cố lên đi, tôi sợ bà bị chìm!"

"..." Cạn lời.

Từng nhịp từng nhịp vang lên, hấn bắt nhịp trước, ah có cần ... hay thế không? Hấn muốn thể hiện cái gì chứ? Dù gì là bạn cùng phòng nên nương một chút chứ! Giọng hấn trầm trầm và rất dễ nghe, làm tôi cứ như đi vào cõi thiên đường.

Thấy ai đó nhìn mình Henri quay lại, đánh mắt một cái, tôi không hiểu gì, đến khi sức tỉnh lại thì đã chậm mắt một nhịp, tôi ngượng chín mặt. Về sau tôi chú ý hơn, bắt nhịp cũng ok hơn, tôi và hấn song ca với nhau như một cặp, lòng tôi cứ vui vui, bồn chồn không thôi.

Đến khi hết bài, hấn lại ghé tai tôi nói nhỏ : " 1-0"

" Chi là quên thôi!" Tôi âm ức bậm môi, tay cầm chặt micro không buông và tôi chưa off tiếng tôi vang vọng cả gian phòng, đứa nào cũng nhìn tôi, rồi phá lên cười.

Sau trận cười đó, tôi bắt đầu có tà khí âm u hơn, đến khi tụi nó kêu bia và đồ ăn tôi mới bình thường lại.

Hôm nay, ừm quá trời những điều tôi tệ và đối với tôi thì nó thật kinh khủng, qua đợt karaoke này chắc tôi sẽ không dám đặt chân tới đây nữa, quá ngượng luôn. Tôi phải ăn và uống để quên đi cái nhục đó mới được.

....

Bia và đồ ăn vừa lên, Ry đã nhào tới như hổ đói, một tay cầm lon bia tay kia cầm sandwich sau đó ăn và uống liên tục như thế, cả đám không ai để ý tới cô ngốc đó, Henri bắt đầu khó chịu.

Dù là con gái, cũng phải giữ ý một chút cứ ... như con cóc ấy.

Mặt Ry hơi đỏ sau khi uống hết 4 lon bia, liền ngồi nhìn hấn cười cười. Henri liền đứng dậy đi qua nó, vừa đứng trước mặt nó lại kéo hấn xuống, đầu tựa vào bờ ngực săn chắc của hấn cười cười nói.

" Quả thật rất soái ca, tỷ tỷ rất thích người~"

"..." Đây có phải là Ry thời hiện đại không?

Hai gò má của Ry ửng đỏ nhìn rất đáng yêu đôi mắt ngấn nước, đôi môi chum lại, chu chu ra như giận hờn cái gì đấy, hấn nhìn mà chỉ muốn cắn một cái.

Chắc không! Hấn vức phăng cái suy nghĩ đó đi. Giờ phải đưa nhỏ về thôi, không thì ở đây tụi nó chuốc say nữa lại khó khăn hơn!

Lấy cái áo khoác của nó bảo nó mặc vào, rồi lấy mũ che đầu nó lại để không ai nhìn thấy gương mặt này của nó. Liền nhanh chân hướng tới phía cửa chính đi thẳng.

Bây giờ đã tối rồi, hấn đón taxi để hai đứa về KTX, trên đường đi nó cứ chật vật, lăm lăm nói gì đó làm hấn nghe được chữ mất chữ không, cúi đầu để cố gắng nghe nó nói gì liền bị hôn một phát vào má, hấn đơ một cái rồi xoa tóc nó để tránh đi cái khuôn mặt cà chua của mình.

Nó không thấy, nhưng bác tài xé thấy. Bác lắc đầu, thâm nghĩ "Tuổi trẻ thời nay thật là..."

.....

×Qhi×

|19|11|2016|

